

II. Artikelgewijze toelichting

Artikel I

Artikel I, onderdelen A, B en L (artikel 1, 3 en 44a van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Per 1 januari 2005 is artikel 44a opgenomen in de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001(hierna: URIB 2001). In artikel 1, eerste lid, van de URIB 2001 is destijds niet opgenomen aan welk artikel van de Wet inkomstenbelasting 2001(hierna: Wet IB 2001) hiermee uitvoering wordt gegeven. Zoals wel aangegeven in voornoemd artikel 44a zelf, betreft dit artikel 8.9a van de Wet IB 2001. De omissie in artikel 1 wordt met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2005 opgeheven.

De artikelen 3 en 44a van de URIB 2001 zien op de woonplaatsfictie voor personen die Nederland tijdelijk verlaten (artikel 2.2 van de Wet IB 2001) en op het keuzerecht voor bepaalde buitenlandse belastingplichtigen om als binnenlandse belastingplichtige te worden behandeld (artikel 2.5 van de Wet IB 2001), respectievelijk op de verhoging van de heffingskorting voor bepaalde niet-inwoners (artikel 8.9a van de Wet IB 2001). Voor deze regelingen kan het van belang zijn of met het woonland van de belastingplichtige een regeling ter voorkoming van dubbele belasting is overeengekomen die voorziet in de uitwisseling van inlichtingen. In de artikelen 3 en 44a van de URIB 2001 worden de mogelijkheden aangewezen waarmee dit het geval is. In beide artikelen is een uitzondering gemaakt voor (inwoners van) Zwitserland, omdat er in het belastingverdrag met Zwitserland geen inlichtingenartikel bestond. Op 9 november 2011 is een nieuw belastingverdrag met Zwitserland in werking getreden met een regeling voor de uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (Trb. 2010, 98), conform de OESO-standaarden. Hierdoor kan de uitzondering voor (inwoners van) Zwitserland in voornoemde artikelen komen te vervallen.

Artikel I, onderdeel C (artikel 6 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In artikel 3.13, eerste lid, onderdeel g, van de Wet IB 2001 is de bevoegdheid opgenomen ten behoeve van de ontwikkeling en instandhouding van bos en natuur regelingen en op die regelingen vooruitlopende overeenkomsten aan te wijzen waarvoor geldt dat de ingevolge die regelingen en overeenkomsten verkregen voordelen voor een aan te wijzen gedeelte worden geacht niet tot de winst te behoren (fiscale vrijstelling). Het begrip voordelen is een netto begrip; zowel de subsidie als de daaraan toe te rekenen kosten vallen onder de vrijstelling.

In artikel 6 van de URIB 2001 zijn onder meer aangewezen de Subsidieregeling natuurbeheer van de onderscheiden provincies (pSN) en de Subsidieregeling agrarisch natuurbeheer van de onderscheiden provincies (pSAN), voor zover betrekking hebbende op de landschapssubsidie.

Met ingang van 1 januari 2010 zijn de Subsidieverordening natuur- en landschapsbeheer van de onderscheiden provincies (SVNL) en de Subsidieregeling kwaliteitsimpuls natuur en landschap van de onderscheiden provincies (SKNL) ingevoerd als de opvolgers van

bovengenoemde pSN en pSAN. Om ervoor te zorgen dat de fiscale vrijstelling ook gaat gelden voor de subsidie natuurbeheer en de subsidie landschapbeheer, bedoeld in de artikelen 3.1 en 5.1.1.1 van de SVNL, en voor de investeringssubsidie en de subsidie functieverandering, bedoeld in de artikelen 8, eerste, derde en vierde lid, en 15 van de SKNL, zijn bovengenoemde subsidieregelingen toegevoegd aan de lijst van aangewezen regelingen. Tevens is van de gelegenheid gebruikgemaakt om een aantal redactionele verbeteringen aan te brengen. Daartoe wordt de tekst integraal vervangen.

Artikel I, onderdeel D (artikel 6a van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In artikel 6a van de UR IB 2001 zijn de mobiliteitsprojecten opgenomen die in aanmerking komen voor de vrijstelling van artikel 3.13, eerste lid, onderdeel i, van de Wet IB 2001. Conform de wijziging van de aanhef van artikel 3.13, eerste lid, onderdeel i, van de Wet IB 2001 per 1 januari 2012 wordt het programma Beter Benutten eveneens toegevoegd aan de aanhef van artikel 6a van de UR IB 2001. Daarnaast wordt de opsomming van de vrijgestelde mobiliteitsprojecten op enkele onderdelen aangepast. In de eerste plaats zijn de projecten Betaald Rijden Proef Stadsregio Amsterdam en Beloningsmaatregel A2 Utrecht Bereikbaar inmiddels beëindigd waardoor de vrijstelling voor deze projecten kan komen te vervallen. In de tweede plaats wordt een mobiliteitsproject toegevoegd dat wordt gehouden in het kader van het programma Beter Benutten. Dit betreft het door de Minister van Financiën in overeenstemming met de Minister van Infrastructuur en Milieu aangewezen Mobiliteitproject Spitsmijden A12-corridor, bedoeld in Uitvoeringsconvenant (Stcrt. 2011, 19634).

Artikel I, onderdeel E (artikel 9a van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Om in aanmerking te komen voor de tonnageregeling geldt als voorwaarde dat een schip slechts onder de regeling kan worden gebracht indien de vlag van een van de lidstaten van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte (hierna: de lidstaten) wordt gevoerd. De communautaire richtsnoeren betreffende staatssteun voor het zeevervoer maken het evenwel mogelijk dat hierop in een drietal situaties een uitzondering wordt gemaakt. Een uitzondering is onder meer toegestaan indien op landelijk niveau het aandeel van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten gemiddeld niet is afgenomen ten opzichte van een voorgaande periode. Dit is het geval indien de netto-tonnage van de landelijke vloot onder de vlag van een van de lidstaten als percentage van de netto-tonnage van het totaal van de landelijke vloot van kwalificerende schepen niet is afgenomen. Ingevolge artikel 3.22, zesde lid, onderdeel c, juncto artikel 3.22, tiende lid, van de Wet IB 2001 wordt alsdan bij ministeriële regeling bepaald dat op landelijk niveau de netto-tonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten als percentage van de netto-tonnage van kwalificerende schepen in een bepaalde periode vergeleken met de daaraan voorafgaande periode, niet is afgenomen. De bedoelde ministeriële regeling wordt vastgesteld in overeenstemming met de Minister van Infrastructuur en Milieu. Met het nieuwe artikel 9a van de URIB 2001 wordt uitvoering gegeven aan artikel 3.22, zesde lid, onderdeel c, en tiende lid, van de Wet IB 2001 en wordt vastgesteld dat op landelijk

niveau de netto-tonnage van kwalificerende schepen die de vlag voeren van een van de lidstaten als percentage van de netto-tonnage van kwalificerende schepen gedurende de periode 2008 tot en met 2010 ten opzichte van de periode 2007 tot en met 2009 niet is afgenomen. Het driejaarsgemiddelde van het hiervoor bedoelde percentage is in de periode 2008 tot en met 2010 ten opzichte van het cijfer over de periode 2007 tot en met 2009 licht gestegen van 66,480% naar 66,500%. Dit houdt in dat voor schepen die in het kalenderjaar 2012 in gebruik worden genomen de voorwaarde dat het schip de vlag voert van een van de lidstaten niet geldt.

Artikel I, onderdeel F (artikel 25 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De aanpassing van artikel 25 van de URIB 2001 houdt verband met het vervallen per 1 januari 2012 van de spaarloonregeling zoals tot die datum opgenomen in artikel 32 van de Wet LB 1964.

Artikel I, onderdeel G (artikel 36 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De bedragen van de aftrek voor levensonderhoud van kinderen zoals opgenomen in artikel 36 van de URIB 2001, worden per 1 januari 2012 geactualiseerd.

Artikel I, onderdeel H (artikel 37 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In artikel 37, eerste lid, van de URIB 2001 is de zogenoemde dieetkostentabel opgenomen. De dieetkostentabel bevat een limitatieve opsomming van de in aanmerking te nemen meerkosten die behoren bij een combinatie van type dieet, ziektebeeld en aandoening. Deze meerkosten zijn aftrekbaar als dieetkosten binnen de regeling uitgaven voor specifieke zorgkosten. De wijzigingen in de tabel vloeien voort uit een prijsactualisatie voor het jaar 2012 die is uitgevoerd door het Nibud. Daarbij worden de meerkosten van een dieet bepaald door het verschil tussen de prijs van het referentiedieetadvies en die van de referentievoeding, omgerekend naar een bedrag per jaar. De meerkosten worden daarbij op € 50 naar boven afgerond. Verschillen in meerkosten ten opzichte van het voorgaande jaar kunnen optreden doordat de kosten van bepaalde producten in de referentievoeding of de kosten van dieetproducten hoger of lager uitvallen ten opzichte van het voorgaande jaar. Hierdoor wordt per 1 januari 2012 bijvoorbeeld het fructosebeperkte dieet weer ingevoegd. De wijzigingen in artikel 37, tweede lid, van de URIB 2001 zijn enerzijds technisch van aard en hangen anderzijds samen met voornoemde toevoeging van het fructosebeperkte dieet.

Artikel I, onderdeel I (artikel 38 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De forfaitaire aftrekbedragen voor kleding en beddengoed in de regeling voor de specifieke zorgkosten zoals opgenomen in artikel 38 van de URIB 2001, worden per 1 januari 2012 geactualiseerd.

Artikel I, onderdeel J (artikel 39 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

De invoeging van artikel 39 van de URIB 2001 hangt samen met de in Overige fiscale maatregelen 2012 opgenomen wijziging van artikel 6.17 van de Wet IB 2001. Ingevolge de laatstgenoemde wijziging wordt met ingang van 1 januari 2012 voor de toepassing van artikel 6.17, eerste lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 onder genees- en heelkundige hulp mede verstaan een behandeling door een bij ministeriële regeling aan te wijzen paramedicus, mits voor de behandeling een verklaring door de paramedicus is afgegeven die voldoet aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden. In dat kader worden met ingang van 1 januari 2012 in artikel 39, eerste lid, van de URIB 2001 de paramedici opgenomen waarvoor op basis van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg directe toegankelijkheid bestaat. Dat wil zeggen dat voor behandeling door een dergelijke paramedicus geen verwijzing nodig is van een arts. Met artikel 39, eerste lid, van de URIB 2001 wordt geregeld dat ook voor de aftrek van uitgaven voor specifieke zorgkosten bij behandeling door een van de in het eerste lid genoemde paramedici geen verwijzing door een arts nodig is. Voldoende is dat de belastingplichtige een verklaring kan overleggen van de behandelend paramedicus. In artikel 39, tweede lid, van de URIB 2001 wordt opgenomen welke gegevens voornoemde verklaring ten minste dient te bevatten. Waar mogelijk is aangesloten bij de eisen die gelden voor de zogenoemde dieetverklaring. Behandeling door een diëtist kan in bepaalde gevallen tot twee verschillende verklaringen leiden: de dieetverklaring met betrekking tot het door de diëtist voorgeschreven dieet en de verklaring behandeling paramedicus die ziet op de bij de diëtist gevolgde consulten die al dan niet hebben geleid tot een dieetvoorschrift. De kosten van het voorgeschreven dieet zijn aftrekbaar mits het dieet is opgenomen in de zogenoemde dieetkostentabel. De kosten van de behandeling zelf (tarief van het consult) zijn aftrekbaar indien sprake is van een behandeling wegens ziekte of invaliditeit die niet wordt vergoed door bijvoorbeeld de zorgverzekeraar. Om vast te kunnen stellen of er sprake is van voor de uitgaven voor specifieke zorgkosten kwalificerende behandelingen dient in de verklaring te worden vermeld welke aandoening aanleiding is voor de behandelingen en in hoeverre alle behandelingen voortvloeien uit ziekte of invaliditeit. Puur cosmetische of preventieve behandelingen zijn bijvoorbeeld niet aftrekbaar. Met de kwalificatie door de paramedicus of de behandelingen voortvloeien uit ziekte of invaliditeit, wordt de paramedicus gevraagd een fiscale duiding te geven aan de behandelingen. De Belastingdienst zal in beginsel voor het vaststellen van het recht op aftrek de verklaring als uitgangspunt nemen. Indien de inspecteur echter van mening is dat de door de paramedicus gegeven fiscale duiding omtrent het uit ziekte of invaliditeit voortvloeien van de behandelingen een andere moet zijn, kan de inspecteur afwijken van de beoordeling van de paramedicus op dit punt. Indien er voor een bepaalde aandoening meerdere behandelingen van een in artikel 39, eerste lid, van de URIB 2001 genoemde paramedicus nodig zijn, is het voldoende dat er één verklaring voor die reeks van behandelingen wordt afgegeven. Omdat het aantal behandelingen vooraf niet per definitie vaststaat, kan de behandelend paramedicus de verklaring achteraf, bijvoorbeeld bij het laatste consult, afgeven.

Artikel I, onderdeel K (artikel 41 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Als gevolg van de Geefwet vervalt met ingang van 1 januari 2012 de tot die datum in artikel 6.31, eerste lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 opgenomen mogelijkheid om het bedrag

van de afschrijvingen op een rijksmonumentenpand dat voor de belastingplichtige een eigen woning vormt, als persoonsgebonden aftrek in aanmerking te nemen. Artikel 41 van de URIB 2001, dat de hoogte van die afschrijvingen op forfaitaire wijze vaststelt, kan daardoor eveneens komen te vervallen.

Artikel II

Artikel II (artikel 3 van de Meldingsregeling milieu-investeringsaftrek)

De wijziging van artikel 3 van de Meldingsregeling milieu-investeringsaftrek 2001 houdt verband met de openstelling van de elektronische weg voor de aanmelding van de aangegane verplichtingen en de gemaakte voortbrengingskosten zoals nader is toegelicht in het algemene deel van de toelichting.

Artikel III

Artikel III (artikel 4 van de Uitvoeringsregeling willekeurige afschrijving 2001)

De wijziging van artikel 4 van de Uitvoeringsregeling willekeurige afschrijving 2001 houdt verband met de openstelling van de elektronische weg voor de aanmelding van de aangegane verplichtingen en de gemaakte voortbrengingskosten zoals nader is toegelicht in het algemene deel van de toelichting.

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In verband met de uit het Belastingplan 2012 voortvloeiende afschaffing van de levensloopregeling per 1 januari 2012 vervalt in artikel 1.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 (hierna: URLB 2011) ook de verwijzing naar artikel 19g van de Wet loonbelasting 1964 (hierna: Wet LB 1964).

Artikel IV, onderdeel B (artikel 3.8 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De bedragen van de in artikel 3.8, onderdelen a en b, van de URLB 2011 opgenomen waarderingsvoorschriften voor maaltijden respectievelijk huisvesting en inwoning, worden ingevolge artikel 13, derde lid, van de Wet LB 1964 per 1 januari 2012 geactualiseerd. Bij de actualisatie is gebruikgemaakt van de tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 van de Wet IB 2001.

Artikel IV, onderdeel C (hoofdstuk 5 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Hoofdstuk 5 van de URLB 2011 vervalt in verband met de uit het Belastingplan 2012 voortvloeiende afschaffing van de levensloopregeling per 1 januari 2012. Hoofdstuk 5 van de URLB 2011 blijft overigens wel van toepassing in het kader van het overgangsrecht dat per 1 januari 2012 in artikel 39d van de Wet LB 1964 wordt opgenomen.

Artikel IV, onderdeel D (artikel 6.2 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De wijziging van artikel 6.2 van de URLB 2011 houdt verband met de vaststelling van de factor ten behoeve van de berekening van een afwijkend loontijdvak bij een werknemer met vakantiebonnen, vakantietoeslagbonnen of daarmee overeenkomende aanspraken. Voor het jaar 2012 wordt de factor voor de werknemer met vakantiebonnen voor 20 of meer vakantiedagen per jaar gesteld op 261/229. De factor voor de werknemer met vakantiebonnen voor 19 of minder vakantiedagen per jaar blijft ongewijzigd, namelijk 260/245.

Artikel IV, onderdeel E (artikel 8.2a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 10eb, zevende lid, van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965, zoals dit met ingang van 1 januari 2012 komt te luiden, is de mogelijkheid opgenomen om bij ministeriële regeling nadere regels te stellen ten behoeve van de uitvoering van artikel 10eb, eerste en tweede lid. In dat kader wordt in het nieuwe artikel 8.2a van de URLB 2011 een regeling opgenomen die ziet op de situatie dat werknemers, voor wie de bewijsregel van de 30%-regeling wordt toegepast, door een lager loon als gevolg van ouderschaps- of zwangerschapsverlof onder de loongrens van artikel 10eb, eerste en tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 zouden komen. Dit zou in die gevallen betekenen dat alleen door ouderschapsverlof of zwangerschapsverlof de 30%-regeling niet meer van toepassing zou zijn. Om dit te voorkomen is opgenomen dat in het geval een werknemer, voor wie de bewijsregel wordt toegepast, ouderschapsverlof of zwangerschapsverlof opneemt en hij daardoor een dusdanig lager loon heeft dat hij onder de inkomensgrenzen in artikel 10eb, eerste en tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 komt, voor de toepassing van het looncriterium wordt uitgegaan van het loon dat de werknemer zou hebben genoten indien hij geen ouderschapsverlof of zwangerschapsverlof zou hebben opgenomen.

Artikel IV, onderdeel F (de artikelen 12.5 en 12.6 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De artikelen 12.5 en 12.6 van de URLB 2011 vervallen in verband met de uit het Belastingplan 2012 voortvloeiende afschaffing van de levensloopregeling per 1 januari 2012. De artikelen 12.5 en 12.6 van de URLB 2001 blijven overigens wel van toepassing in het kader van het overgangsrecht dat per 1 januari 2012 in artikel 39d van de Wet LB 1964 wordt opgenomen.

Artikel V

Artikel V, onderdeel A (artikel 34 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 zoals deze op 31 december 2010 luidde)

De bedragen van het in artikel 34 van de URLB 2001 zoals deze per 31 december 2010 luidde, opgenomen waarderingsvoorschrift van genot van bewassing, energie en water worden ingevolge artikel 39c, derde lid, van de Wet LB 1964 ook per 1 januari 2012 geactualiseerd. Door de combinatie van een geringe mutatie in de onderliggende indexcijfers en de wijze van afronding blijven de in artikel 34, eerste lid, onderdeel a, genoemde bedragen voor bewassing en de in artikel 34, eerste lid, onderdeel e, genoemde bedragen per dag en per week voor water ongewijzigd.

Artikel V, onderdeel B (artikel 35 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 zoals deze op 31 december 2010 luidde)

De bedragen van het in artikel 35 van de URLB 2001 zoals deze per 31 december 2010 luidde, opgenomen waarderingsvoorschrift voor inwoning worden ingevolge artikel 39c, derde lid, van de Wet LB 1964 ook per 1 januari 2012 geactualiseerd.

Artikel V, onderdeel C (artikel 51 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 zoals deze op 31 december 2010 luidde)

De bedragen van het in artikel 51 van de URLB 2001 zoals deze per 31 december 2010 luidde, opgenomen waarderingsvoorschrift voor huisvesting aan boord van schepen en op boorplatforms en in pakwagens van kermisexploitanten worden ingevolge artikel 39c, derde lid, van de Wet LB 1964 ook per 1 januari 2012 geactualiseerd.

Artikel V, onderdeel D (artikel 55 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 zoals deze op 31 december 2010 luidde)

De bedragen van het in artikel 55 van de URLB 2001 zoals deze per 31 december 2010 luidde, opgenomen waarderingsvoorschrift voor maaltijden in bedrijfskantines worden ingevolge artikel 39c, derde lid, van de Wet LB 1964 ook per 1 januari 2012 geactualiseerd.

Artikel V, onderdeel E (artikel 59 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 zoals deze op 31 december 2010 luidde)

Het in artikel 59, eerste lid, van de URLB 2001 zoals deze per 31 december 2010 luidde, genoemde rentepercentage wordt gesteld op het percentage van de heffings- en invorderingsrente zoals dat is vastgesteld voor het eerste kalenderkwartaal van het kalenderjaar.

Artikel VI

Artikel VI, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling afdrachtvermindering)

De wijziging van artikel 1 van de Uitvoeringsregeling afdrachtvermindering (hierna: UR AV) betreft een herstel van een ommissie.

Artikel VI, onderdeel B (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling afdrachtvermindering)

De wijziging van artikel 3 van de UR AV is technisch van aard en hangt samen met een vernummering van de leden van artikel 5 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen ingevolge het Belastingplan 2012.

Artikel VI, onderdeel C (artikel 6 van de Uitvoeringsregeling afdrachtvermindering)

De toetsbedragen ten behoeve van de inkomensevenredige herleiding van de afdrachtvermindering voor deeltijdwerkers zoals opgenomen in de tabel van artikel 6 van de UR AV, worden ingevolge artikel 6, derde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen per 1 januari 2012 geactualiseerd.

Artikel VI, onderdeel D (artikel 12 van de Uitvoeringsregeling afdrachtvermindering)

De toevoeging van een vierde lid aan artikel 12 van de UR AV hangt samen met de in Overige fiscale maatregelen 2012 opgenomen wijziging van artikel 14, tweede lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA). Ingevolge de laatstgenoemde wijziging wordt met ingang van 1 januari 2012 voor de toepassing van artikel 14, eerste lid, onderdeel a, van de WVA bij een intermediaire werkgever vereist dat de overeenkomst van opdracht tussen deze werkgever en het erkende leerbedrijf dat de beroepspraktijkvorming (bpv) verzorgt aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden voldoet. Deze wijziging strekt ertoe aan te sluiten bij doel en strekking van de regeling waarbij het erkende leerbedrijf de tegemoetkoming ontvangt voor de tijd van begeleiding en verminderde inzetbaarheid van de deelnemer. Met de wijziging wordt ruimte gelaten aan partijen om te komen tot een onderlinge verdeling van de afdrachtvermindering, aangezien in de huidige uitvoeringspraktijk intermediaire werkgevers weliswaar niet de beroepspraktijkvorming verzorgen, maar in voorkomende gevallen wel een bijdrage leveren in de vorm van overige begeleiding aan de deelnemer of het ontlasten van het leerbedrijf in (administratieve) handelingen rondom de bpv. Voor deze bijdrage dient de afdrachtvermindering ook deels ten goede van de intermediaire werkgever te komen. In dat kader wordt met ingang van 1 januari 2012 in artikel 12, vierde lid, van de UR AV opgenomen dat in de overeenkomst van opdracht moet worden opgenomen dat het zowel de intermediaire werkgever als het leerbedrijf bekend is dat de afdrachtvermindering onderwijs voor de beroepsbegeleidende leerweg van toepassing is. Deze verklaring ziet uiteraard op het oordeel van partijen en staat er niet aan in de weg dat de inspecteur in voorkomende gevallen kan vaststellen dat niet aan de voorwaarden voor toepassing van de afdrachtvermindering is voldaan, waardoor in dat geval de afdrachtvermindering uiteindelijk geen toepassing zal vinden.

Daarnaast moet een passage in de overeenkomst worden opgenomen waarin wordt aangegeven dat partijen tot een transparante verdeling van de afdrachtvermindering zullen komen,

waarbij rekening gehouden wordt met de onderling overeengekomen afspraken met betrekking tot de verdeling van de werkzaamheden die voortvloeien uit het aanbieden van de bpv-plaats. De uiteindelijke toedeling van de van toepassing zijnde afdrachtvermindering en de wijze waarop deze toedeling plaatsvindt (overmaken van een bepaald bedrag of verdisconteren in de prijsafspraken) is aan partijen en zal geen onderwerp zijn van de controle door de Belastingdienst.

Artikel VII

Artikel VII, onderdeel B (artikel 2 van de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971)

Ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen mogen ingevolge artikel 9, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (hierna: Wet Vpb 1969) bij het bepalen van de winst een redelijke rente in aftrek brengen over het vermogen bij het begin van het jaar. Het in artikel 2 van de Uitvoeringsbeschikking Vpb 1971 opgenomen percentage van die redelijke rente wordt aangepast aan de renteontwikkelingen van de laatste jaren. Dit percentage wordt berekend aan de hand van het gemiddelde effectieve rendement van staatsleningen gedurende de laatste 15 jaar, waarbij voor de jaren na 2003 alleen het effectieve rendement van de jongste tienjarige staatslening wordt meegenomen. Op grond van deze berekening wordt het percentage per 1 januari 2012 verlaagd van 4,5% naar 4%.

Artikel VII, onderdelen A, C en D (artikelen 1, 2a en 2b van de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971)

De wijzigingen van de artikelen 1, 2a en 2b van de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971 (hierna: Uitvoeringsbeschikking Vpb 1971) hangen samen met de invoering per 1 januari 2012 van de objectvrijstelling voor buitenlandse ondernemingswinsten in de Wet Vpb 1969.

Met de wijzigingen wordt uitvoering gegeven aan artikel 15g, tweede lid, onderdeel a, van de Wet Vpb 1969, zoals dit met ingang van 1 januari 2012 komt te luiden, waarin is bepaald dat bij ministeriële regeling aangemerkte (actieve) financierings- of terbeschikkingswerkzaamheden niet worden aangemerkt als passieve werkzaamheden voor een buitenlandse onderneming. De regeling voor laagbelaste beleggingsondernemingen die is opgenomen in genoemd artikel 15g van de Wet Vpb 1969 sluit aan bij die welke geldt voor (niet kwalificerende) beleggingsdeelnemingen. Door de artikelen 2a en 2b van de Uitvoeringsbeschikking Vpb 1971 van overeenkomstige toepassing te laten zijn op een buitenlandse onderneming, vindt de beoordeling of er sprake is van actieve financieringswerkzaamheden, respectievelijk actieve terbeschikkingstellingwerkzaamheden, bij een buitenlandse onderneming op overeenkomstige wijze plaats als bij een deelneming.

Artikel VIII

Artikel VIII, onderdelen A, B, C, D en E (artikelen 1, 2, 3, 4 en 4a van de Uitvoeringsregeling fiscale eenheid en voorkoming dubbele belasting 2003)

De wijzigingen van de Uitvoeringsregeling fiscale eenheid en voorkoming dubbele belasting 2003 zijn het gevolg van de invoering per 1 januari 2012 van de objectvrijstelling voor buitenlandse ondernemingswinsten in de Wet Vpb 1969 en de daaruit voortvloeiende wijzigingen van het Besluit fiscale eenheid 2003. De artikelen 43 en 45 van het Besluit fiscale eenheid 2003 vervallen per 1 januari 2012. De artikelen 2 en 4 van de Uitvoeringsregeling fiscale eenheid en voorkoming dubbele belasting 2003 betreffen de toepassing van genoemde artikelen 43 respectievelijk 45 en kunnen derhalve ook vervallen per 1 januari 2012.

Artikel 1 van de Uitvoeringsregeling fiscale eenheid en voorkoming dubbele belasting 2003 wordt aangepast omdat deze uitvoeringsregeling tevens uitvoering gaat geven aan artikel 48d van het Besluit fiscale eenheid 2003 en artikel 41 van het Besluit fiscale eenheid 2003 per 1 januari 2012 vervalt.

Aan artikel 4a van de Uitvoeringsregeling fiscale eenheid en voorkoming dubbele belasting 2003 wordt de verrekening bij buitenlandse ondernemingswinsten toegevoegd. Hierdoor vindt de berekening van het in aanmerking te nemen bedrag aan verrekening bij buitenlandse ondernemingswinsten, bedoeld in artikel 48d van het Besluit fiscale eenheid 2003, op dezelfde wijze plaats als de berekening van het bedrag aan in aanmerking te nemen deelnemingsverrekening, bedoeld in artikel 48b van het Besluit fiscale eenheid 2003.

Artikel IX

Artikel IX (artikel 1a van de Uitvoeringsbeschikking dividendbelasting 1965)

Op grond van artikel 10, derde lid, van de Wet op de dividendbelasting 1965, zoals dit met ingang van 1 januari 2012 komt te luiden, heeft een vrijgesteld buitenlands lichaam gevestigd in een bij ministeriële regeling aangewezen staat onder voorwaarden recht op teruggaaf van de te zijnen laste ingehouden dividendbelasting. Artikel 1a, tweede lid, van de Uitvoeringsbeschikking dividendbelasting 1965 strekt ertoe deze staten aan te wijzen.

Aangewezen worden staten waarmee Nederland een regeling is overeengekomen die in het betreffende jaar waarin het dividend is uitgekeerd voorziet in de uitwisseling van gegevens in lijn met de zogenoemde internationale standaard voor de uitwisseling van informatie op belastingterrein. De internationale standaard voorziet in uitwisseling van informatie op verzoek in alle belastingkwesties ten behoeve van de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale belastingwet, waarbij een verzoek niet geweigerd mag worden enkel omdat de verzochte staat zelf geen belang heeft bij de gevraagde informatie of vanwege het bestaan van een bankgeheim. Daarnaast voorziet de standaard ook in uitgebreide waarborgen om de vertrouwelijkheid van de uitgewisselde informatie te beschermen.

De standaard is vervat in specifiek op de uitwisseling van informatie toegesneden bilaterale TIEA's of in belastingverdragen met een artikel dat overeenkomt met artikel 26 van het OESO-modelverdrag zoals dit artikel luidt sinds 2005.

Voor een overzicht van de door Nederland gesloten verdragen en de beantwoording van de vraag of met de daarin opgenomen regeling ten opzichte van de desbetreffende staat wordt

voldaan aan de internationale standaard kan verwezen worden naar de speciale portal van het Global Forum on Transparency and Exchange of Information¹: <http://www.eoi-tax.org/>.

Naast beide bilaterale verdragen kan ook gewezen worden op het multilaterale verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken van 25 januari 1988 van de Raad van Europa en de OESO (Trb. 1991, 4) (hierna: WABB-verdrag). Door een recente wijziging is dit multilaterale verdrag aangepast aan de hiervoor genoemde standaard (Protocol tot wijziging van het Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken van 27 mei 2010, Trb. 2010, 221). De onderhavige aanwijzing geldt ook in relatie tot staten waarmee dit wijzigingsprotocol in werking is getreden en in lijn met de internationale standaard informatie kan worden uitgewisseld. Dit is met name van belang in relatie tot staten waarmee geen bilateraal verdrag bestaat dat voorziet in uitwisseling in lijn met deze standaard. Voor een actueel overzicht van bij het WABB-verdrag aangesloten staten kan verwezen worden naar²:

<http://www.oecd.org/ctp/eoi/mutual>.

De aanwijzing van staten vindt plaats door middel van een algemeen geformuleerde aanwijzingsbepaling. Dat heeft als voordeel dat staten die (gaan) voldoen aan de door deze regeling gestelde voorwaarden, automatisch kwalificeren. In de (nabije) toekomst zullen derhalve tevens gaan kwalificeren staten waarmee Nederland nieuwe bilaterale TIEA's of belastingverdragen sluit aangezien Nederland de huidige OESO-normen als het minimum beschouwt aan verplichtingen inzake informatie-uitwisseling.³

Dit geldt ook voor staten die toetreden tot het WABB-verdrag en waarmee het wijzigingsprotocol in werking is getreden.

Artikel X

Artikel X (artikel 5, onderdeel b van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting)

Artikel 5 van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting bevat de voorwaarden voor het verlenen van de extra verhoogde vrijstelling van schenkbelasting, bedoeld in artikel 33, onderdeel 5°, van de Successiewet 1956, voor schenkingen ter zake van de verwerving van een eigen woning, ter zake van de kosten voor verbetering of onderhoud van die woning, ter zake van de afkoop van rechten van erfpacht, opstal of beklemming met betrekking tot die woning of voor de aflossing van (een deel van) de eigenwoningschuld. Voor de controleerbaarheid is in de tot 1 januari 2012 geldende tekst van artikel 5, onderdeel b, van de Uitvoeringsregeling schenk- en erfbelasting de eis opgenomen dat van de schenking een notariële akte is opgemaakt. Omdat in de praktijk echter is gebleken dat de aangifte schenkbelasting voldoende is als signaal en controlemiddel voor de Belastingdienst, komt de hiervoor genoemde eis per 1 januari 2012 te vervallen. Het laten vervallen van dit vereiste zal bijdragen aan de vereenvoudiging en de vermindering van de administratieve lasten en kosten voor de burger. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de overige voorwaarden voor de toepassing van de vrijstelling, zoals de aanwending van de schenking voor de eigen woning, uiteraard onverkort van toepassing blijven.

¹ Zie onder 'jurisdictions' Netherlands en vervolgens 'agreements', de kolom 'meets standard'.

² Zie onder 'chart of signatures and ratifications'.

³ Notitie fiscaal verdragsbeleid, Kamerstukken II 2010/2011, 25 087, nr. 7 (Bijlage), blz. 64.

Artikel X

Artikel XI, onderdelen A en B (artikel 1 en 2 van de Regeling vrijstelling overdrachtsbelasting stedelijke herstructurering)

Bij de Intrekkingwet Wet stedelijke vernieuwing is de Wet stedelijke vernieuwing ingetrokken en zijn met betrekking tot de decentralisatie van het investeringsbudget stedelijke vernieuwing een aantal bepalingen opgenomen in de Woningwet. Daarom dienen de verwijzingen naar de Wet stedelijke vernieuwing gewijzigd te worden.

Artikel XI

Artikel XII (artikel 1 van de Regeling vrijstelling overdrachtsbelasting voor Investerings in stedelijke herstructurering)

Als gevolg van het intrekken van de Wet stedelijke vernieuwing zijn met betrekking tot de decentralisatie van het investeringsbudget stedelijke vernieuwing een aantal bepalingen opgenomen in de Woningwet. Daarom dienen de verwijzingen naar de Wet stedelijke vernieuwing gewijzigd te worden.

Artikel XII

Artikel XIII, onderdeel A (artikel 5a van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

In artikel 4, tweede lid, van de Wet OB 1968 is de zogenoemde fictieve dienst voor de btw opgenomen. In onderdeel a van dat lid gaat het om tot het bedrijf behorende goederen of bestanddelen van die goederen waarvoor recht op gehele of gedeeltelijke aftrek van btw is ontstaan die om niet voor privédoeleinden of voor andere dan bedrijfsdoeleinden gebruikt worden. Daarbij gaat het vooral om het gebruik voor privédoeleinden van de ondernemer zelf of van zijn personeel. Te denken valt aan het voor privédoeleinden gebruiken van een laptop of (vanaf 1 juli 2011) van een auto van de zaak. De maatstaf van heffing voor de btw van deze fictieve dienst wordt ingevolge artikel 8, zevende lid, van de Wet OB 1968 gesteld op de door de ondernemer voor het verrichten van de fictieve dienst gemaakte uitgaven. Voor het nader vaststellen van die maatstaf van heffing was tot dusverre in artikel 5a van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 aangegeven dat daarvoor twee soorten kosten in aanmerking moeten worden genomen. Dat zijn ten eerste de kosten voor de verwerving en de vervaardiging van het goed en ten tweede de kosten voor het onderhoud, het herstel, de verbetering en de verbouwing van het goed. Met deze wijziging komt daar een derde soort kosten bij: de kosten voor het feitelijke gebruik van het goed. Bij 'kosten van het feitelijke gebruik' kan bijvoorbeeld gedacht worden aan brandstofkosten en elektriciteitskosten.

Artikel XIII, onderdeel B (artikel 33b van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

Met deze wijziging wordt invulling gegeven aan het in artikel 37a, derde lid, van de Wet OB 1968 genoemde bedrag aan intracommunautaire leveringen. Het bedrag is conform de in artikel 263 van de BTW richtlijn 2006/112 EG aan de lidstaten geboden maximale optionele grens.

Artikel XIII, onderdeel C (bijlage I bij de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

Met deze wijziging wordt een uitbreiding bewerkstelligd van bijlage I van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968. In deze bijlage zijn goederen vermeld die onder voorwaarden kunnen worden verhandeld tegen het btw-tarief van nihil op grond van tabel II, onderdeel a, post 8, onder a, van de Wet OB 1968. Het gaat daarbij om goederen die vallen onder de regeling voor de zogenoemde niet-plaatsgebonden btw-entrepots. De goederen die zijn vermeld in bijlage I zijn goederen waarin internationaal veel handel wordt gedreven en waarvan het kenmerk is dat ze niet geschikt zijn om zonder nadere be- of verwerking in de particuliere verbruikssfeer te worden gebracht. De btw-heffing over het uiteindelijke verbruik van de goederen kan daardoor niet worden ontgaan. Met de onderhavige toevoeging van post 1802 (cacaodoppen, cacaoschillen, cacaovliezen en andere afvallen van cacao) wordt tegemoetgekomen aan een daartoe strekkend verzoek van het bedrijfsleven.

Artikel XIII

Artikel XIV, onderdelen A en G (artikelen 1, 11 en 12 van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

In onderdeel A van dit artikel worden de delegatiegrondslagen, opgenomen in artikel 1 van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (hierna: Uitvoeringsregeling BPM 1992), geactualiseerd en aangevuld met de delegatiebepaling in het bij Overige fiscale maatregelen 2012 in de Wet BPM 1992 opgenomen artikel 14b voor buitenlandse leaseauto's. Verder wordt in deze opsomming artikel 34 van de Wet BPM 1992 geschrapt. De op dit artikel gebaseerde overgangsbepalingen, opgenomen in de artikelen 11 en 12 van de Uitvoeringsregeling BPM 1992, zijn materieel uitgewerkt en vervallen ingevolge onderdeel G. Artikel 34 van de Wet BPM 1992 zal bij gelegenheid eveneens komen te vervallen.

Artikel XIV, onderdeel B (artikel 6 van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Bij Overige fiscale maatregelen 2012 is een uitbreiding geregeld van de delegatiegrondslag in artikel 8 van de Wet BPM 1992 met betrekking tot de vergunning om de BPM achteraf per tijdvak te voldoen. In onderdeel B wordt dit uitgewerkt in artikel 6 van de Uitvoeringsregeling BPM 1992. Voor zover het gebruikte motorrijtuigen betreft kan een vergunning ingevolge artikel 8 van de Wet BPM 1992 voortaan expliciet worden beperkt tot motorrijtuigen waarvoor de afschrijving is ontleend aan de forfaitaire afschrijvingstabel van artikel 8, zesde lid, van de

Uitvoeringsregeling BPM 1992, dan wel aan een achteraf controleerbare opgave uit een in de handel algemeen toegepaste koerslijst als bedoeld in artikel. De inspecteur kan zelf bepalen in hoeverre hij de vergunning beperkt tot afschrijving op basis van de forfaitaire afschrijvingstabel, of de vergunning ook uitbreidt tot toepassing van een achteraf controleerbare koerslijst. Via beperking van de vergunning kan de inspecteur voorkomen dat de aangiftes per tijdvak achteraf niet te controleren zijn, omdat op individuele basis is afgeschreven en het motorrijtuig intussen buiten het zicht van de inspecteur is. Wanneer echter naar het oordeel van de inspecteur zodanige waarborgen zijn ingebouwd dat ook bij een aangifte per tijdvak de individuele afschrijving op juistheid kan worden gecontroleerd, bestaat er geen bezwaar tegen het meenemen van individueel gewaardeerde voertuigen. Deze regeling stelt de inspecteur in staat maatwerk te bieden.

Artikel XIV, onderdeel C (artikel 8 van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

In artikel 8 Uitvoeringsregeling BPM 1992 zijn uitvoeringsregels opgenomen voor de vermindering van de belasting voor gebruikte motorrijtuigen ingevolge artikel 10 van de Wet BPM 1992. In Overige fiscale maatregelen 2012, artikel VIII, wordt expliciet in artikel 10, zevende lid, van de Wet BPM 1992 opgenomen, dat gegevens die niet zijn gebruikt voor het vaststellen van de aangegeven afschrijving en evenmin op verzoek van de inspecteur zijn toegevoegd, in een later stadium niet alsnog kunnen worden gebruikt voor het wijzigen van de aangegeven afschrijving. In het verlengde van deze aanpassing wordt verder expliciet in artikel 10, achtste lid, van de Wet BPM 1992 opgenomen, dat bij ministeriële regeling een termijn kan worden vastgesteld waarbinnen de auto in ongewijzigde staat beschikbaar moet worden gehouden met het oog op de controle van de toegepaste afschrijving. In de memorie van toelichting is aangegeven dat daarbij kan worden gedacht aan enkele dagen tot, in uitzonderlijke gevallen, een week, te rekenen vanaf het tijdstip van de aangifte. In onderdeel C worden artikel 8 Uitvoeringsregeling BPM 1992 dienovereenkomstig aangepast.

In het vijfde lid van artikel 8 Uitvoeringsregeling BPM 1992 wordt in de onderdelen a en b verduidelijkt dat bij een individuele vaststelling van de bij de aangifte toegepaste afschrijving de gegevens worden overgelegd die daarbij zijn gebruikt. Daarbij wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om onderdeel b, waarin regels zijn opgenomen met betrekking tot een eventueel gebruikt taxatierapport, inzichtelijker te formuleren. Daarbij wordt toegevoegd dat naam, adres en woonplaats wordt vermeld van degene die de taxatie feitelijk heeft verricht. Dit is van belang omdat deze persoon de taxateur is in de zin van deze regeling, zijnde de persoon die het taxatierapport heeft opgemaakt, daadwerkelijk verantwoordelijk is voor de taxatie en als zodanig het rapport heeft ondertekend. De naam van een kantoor of een andere persoon namens wie de daadwerkelijke taxateur de taxatie zou hebben verricht, volstaat hier dus niet.

In dit verband is ook van belang dat artikel 8, vijfde lid, Uitvoeringsregeling BPM 1992, bepaalt dat de taxateur onafhankelijk en erkend moet zijn. Met het begrip "onafhankelijk taxateur" wordt bedoeld op een taxateur die zich niet direct of indirect bezighoudt met activiteiten die een onaanvaardbare schijn van partijdigheid of afhankelijkheid met zich meebrengen. Van een taxateur wordt verwacht dat hij met zijn expertise en kennis van de relevante markt een deskundige en

objectieve schatting maakt wat het motorrijtuig, in de staat waarin het zich op dat moment bevindt, redelijkerwijze zou moeten kunnen opbrengen bij inkoop door een handelaar in Nederland. Daarvoor is een onafhankelijke positie onontbeerlijk. Zo mag een taxateur in de zin van artikel 8, vijfde lid, Uitvoeringsregeling BPM 1992, geen onderdeel uitmaken van, en evenmin direct of indirect verbonden zijn aan, een bedrijf dat handelt in gebruikte motorrijtuigen of voor derden BPM-aangiften regelt en optreedt als gemachtigde bij bezwaar- en beroepsprocedures.

Met het begrip "erkend taxateur" wordt bedoeld op een taxateur die binnen de relevante branche als zodanig werkzaam en bekend is, hetgeen blijkt uit een inschrijving, met specialisatie motorrijtuigen, in een register voor taxateurs of schade-experts. Sinds 2001 is geen sprake meer van titelbescherming en beëdiging van taxateurs. Aangezien de beëdiging van taxateurs door de Kamer van Koophandel destijds gold voor een periode van vijf jaar, mag niemand zich inmiddels nog beëdigd taxateur noemen.

De zinsnede in artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, Uitvoeringsregeling BPM 1992, dat eventueel op verzoek van de Inspecteur ook een kopie van de aankoopfactuur en het betalingsbewijs wordt overgelegd, is niet meer overgenomen. Deze verplichting vloeit al voort uit de meer algemene verplichting om ontbrekende gegevens toe te voegen die naar het oordeel van de inspecteur van belang zijn voor vaststelling van de aanschrijving, zoals per 1 januari expliciet is opgenomen in artikel 10, zevende lid, tweede volzin, Wet BPM 1992.

In artikel 8 Uitvoeringsregeling BPM 1992 wordt verder een negende lid toegevoegd waarin wordt geregeld, dat de inspecteur met het oog op een juiste toepassing van artikel 10, tweede lid, van de Wet BPM 1992, kan bepalen dat een motorrijtuig gedurende maximaal vijf werkdagen na de datum van de aangifte in ongewijzigde staat beschikbaar wordt gehouden, teneinde het motorrijtuig in deze staat op een door de inspecteur aan te wijzen plaats en tijdstip te tonen. Deze maximale termijn van een week zal overigens alleen worden gebruikt in situaties waarbij door omstandigheden of complicaties een snellere controle van de aangegeven afschrijving redelijkerwijs niet mogelijk is. Over het algemeen zal kunnen worden volstaan met een termijn van drie werkdagen.

Artikel XIV, onderdeel E (artikel 8d van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

In artikel 8d, derde en vierde lid, van de Uitvoeringsregeling BPM 1992, wordt voor de forfaitaire afschrijvingstabel telkens nog verwezen naar artikel 8, vijfde lid, van de Uitvoeringsregeling BPM 1992, terwijl deze tabel inmiddels is opgenomen in het zesde lid van artikel 8. In onderdeel E worden deze verwijzingen verbeterd.

Artikel XIV, onderdeel F (artikel 8da van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Artikel 14b van de Wet BPM 1992 voorziet met ingang van 1 januari 2012 in een regeling voor huurauto's die zijn geregistreerd in een andere EU- of EER-staat en door een in die staat gevestigde ondernemer voor maximaal vier jaar worden verhuurd aan een inwoner van Nederland.

Op verzoek wordt, onder bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden en beperkingen, in die situatie de op aangifte te betalen BPM direct verrekend met de BPM-teruggaaf, die op de voet van artikel 14a van de Wet BPM 1992 kan worden verleend als het motorrijtuig weer buiten Nederland wordt gebracht na afloop van het huurcontract. Bij ministeriële regeling kunnen nadere uitvoeringsregels worden gesteld. Onderdeel F voorziet daar in.

In de Uitvoeringsregeling BPM 1992 wordt een nieuw artikel 8da opgenomen, dat nadere regels stelt voor de uitvoering van de herziening van de verrekende teruggaaf bij een wijziging van de overeengekomen huurperiode. In artikel 14b, tweede lid, van de Wet BPM 1992, is geregeld dat deze herziening bij een verkorting van de overeengekomen huurperiode wordt gerealiseerd via een verzoek om teruggaaf, en bij een verlenging via een aanvullende voldoening op aangifte. Het eerste lid van artikel 8da Uitvoeringsregeling BPM 1992 regelt, dat daarbij alle met de verhuurder gesloten huurovereenkomsten worden overgelegd, eventueel aangevuld met gegevens die naar het oordeel van de inspecteur noodzakelijk zijn om de overeengekomen verkorting of verlenging van de overeengekomen huurperiode eenvoudig vast te kunnen stellen. Wanneer deze stukken niet in het Nederlands of het Engels zijn gesteld, wordt ook een vertaling in één van deze talen bijgevoegd.

Ingevolge het tweede lid van artikel 8da vermeldt de huurder in het verzoek, respectievelijk bij de aangifte, bedoeld in het eerste lid, expliciet de nieuwe in totaal met de verhuurder overeengekomen huurperiode en verklaart, dat overigens geen andere afspraken met de verhuurder zijn gemaakt over de periode waarin het motorrijtuig tot zijn beschikking staat. Misverstanden op dit punt kunnen hiermee worden voorkomen.

Artikel XIV

Artikel XV, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994)

In onderdeel A van artikel XV worden de delegatiegrondslagen, opgenomen in artikel 1 van de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting (hierna: Uitvoeringsregeling MRB 1994), geactualiseerd. De delegatiegrondslag voor artikel 4a Uitvoeringsregeling MRB 1994 is tegenwoordig opgenomen in het achtste lid van artikel 24a van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 (hierna: Wet MRB 1994). De delegatiegrondslag voor artikel 4b Uitvoeringsregeling MRB 1994 is tegenwoordig opgenomen in het tweede en vijfde lid van artikel 24b, Wet MRB 1994.

Artikel XV, onderdeel B (artikel 4 van de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994)

Ingevolge artikel 15, tweede lid, Wet MRB 1994, is in artikel 4 Uitvoeringsregeling MRB 1994 geregeld dat voor bepaalde categorieën motorrijtuigen de belasting niet bij de aanvang van het tijdvak betaald hoeft te zijn. Tot 31 december 2011 golden deze bepalingen alleen voor een personenauto, een bestelauto of een motorrijwiel. In Overige fiscale maatregelen 2012 is echter geregeld dat autobussen als laatste categorie ook op basis van houderschap in de belasting worden betrokken. Artikel 15 Wet MRB 1994 geldt vanaf die datum ook voor autobussen, en daarmee voor

alle motorrijtuigen. De opsomming van de verschillende categorieën voertuigen in artikel 4, eerste lid, Uitvoeringsregeling MRB 1994, wordt daarom vervangen door de bredere term motorrijtuig.

Artikel XV, onderdeel C (artikel 4c van de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994)

Ingevolge artikel 15, derde lid, Wet MRB 1994, kan de belasting voor bepaalde categorieën motorrijtuigen in maandelijkse termijnen worden betaald. In artikel 4c Uitvoeringsregeling MRB 1994 zijn nadere regels gesteld voor de automatische incasso van de belasting per maand. Tot 31 december 2011 zagen deze bepalingen alleen op houders van personenauto's, bestelauto's en motorrijwielen. In Overige fiscale maatregelen 2012 is geregeld dat artikel 15, derde lid, Wet MRB 1994, met ingang van 1 januari 2012 mede geldt voor autobussen, nu deze vanaf die datum ook op basis van houderschap in de belasting worden betrokken. De opsomming van de verschillende categorieën voertuigen in artikel 15, derde lid, Wet MRB 1994, wordt daarom aangevuld met autobussen. In onderdeel C, eerste en tweede lid, wordt artikel 4c, eerste en tweede lid, Uitvoeringsregeling MRB 1994, dienovereenkomstig aangepast.

In het derde lid van onderdeel C vervalt onderdeel a van artikel 4c, vierde lid, Uitvoeringsregeling MRB 1994. Ingevolge dit onderdeel a wijst de inspecteur een verzoek om betaling per automatische incasso per maand af, wanneer op grond van artikel 28 van de Wet MRB 1994 nog een vermindering geldt in verband met de vooruitbetaling van vier kwartalen ineens. Ingevolge artikel XX van de Wet uitwerking autobrief vervalt onder meer artikel 28 Wet MRB 1994, in verband met het afschaffen van de korting bij jaarbetaling. Ten aanzien van toekomstige jaarbetalers heeft artikel 4c, vierde lid, onderdeel a, daarom zijn belang verloren. Daarbij kan worden opgemerkt dat, ingeval de belasting voor een motorrijtuig voor vier kwartalen vooruit is betaald, een daarna aangevraagde vergunning tot betaling via automatische incasso per maand er toe leidt, dat de belasting die is vooruitbetaald voor nog niet ingegane kwartalen wordt terugbetaald. Voor zover de korting in 2011 is verleend bij vooruitbetaling van kwartalen die geheel of gedeeltelijk zijn gelegen na 31 december 2011, wordt in onderdeel D van deze regeling een overgangsregeling getroffen.

Artikel XV, onderdeel D (artikel 4ca van de Uitvoeringsregeling motorrijtuigenbelasting 1994)

Onderdeel D voorziet in een overgangsbepaling voor de motorrijtuigenbelasting. Dit betreft de situatie dat na 31 december 2011 een vergunning wordt aangevraagd om de belasting via automatische incasso per maand te betalen voor nog niet ingegane kwartalen, terwijl voor die kwartalen in 2011 nog korting is verleend in verband met vooruitbetaling van vier kwartalen ineens (korting bij jaarbetaling). Tot 1 januari 2012 werd de aanvraag voor personenauto's, bestelauto's en motorrijwielen in dat geval afgewezen ingevolge artikel 4c, vierde lid, onderdeel a, van de UB MRB. Zoals toegelicht bij artikel XV, onderdeel C, vervalt deze bepaling met ingang van 1 januari 2012 vanwege de afschaffing van de korting bij jaarbetaling. Voor de hiervoor geschetste situatie blijft deze beperking echter van belang. In het eerste lid van onderdeel D wordt daarom geregeld dat artikel 4c, vierde lid, onderdeel a, in dergelijke situaties van toepassing blijft. In het

tweede lid wordt een vergelijkbare regeling getroffen voor autobussen, nu in Overige fiscale maatregelen 2012 is geregeld dat artikel 15, derde lid, van de Wet MRB 1994, met betrekking tot de betaling van de belasting per maand, met ingang van 1 januari 2012 mede geldt voor autobussen.

Artikel XVI, onderdeel A (artikel 1:8 van de Algemene douaneregeling)

De wijziging in het derde lid van artikel 1:8 van de Algemene douaneregeling (hierna: Adr) betreft de aanpassing van een verwijzing.

Artikel XVI, onderdeel B (artikel 2:3 van de Algemene douaneregeling)

De aanpassing in het eerste lid van 2:3 Adr betreft het herstellen van een omissie. De uitzondering op de formaliteiten die genoemd is in 2:3 Adr was ten tijde van de introductie van artikel 2:0 Adr ten onrechte niet van toepassing op de vooraanmelding die bedoeld wordt in artikel 2:0. In de praktijk is gebleken dat (lucht)vaartuigen, die in het eerste lid van artikel 2:3 Adr worden genoemd, en die op grond van het tweede lid alsnog formaliteiten moeten vervullen, niet altijd aan alle formaliteiten tijdig kunnen voldoen. Een formaliteit die in de praktijk problemen oplevert is de vooraanmelding van artikel 2:0 Adr. Die vooraanmelding is vooral bedoeld voor de 'handelsvloot' en niet in eerste instantie voor de (lucht)vaartuigen genoemd in het eerste lid. Met het onderhavige lid wordt bewerkstelligd dat (lucht)vaartuigen die onder het eerste lid vallen uitgezonderd kunnen worden van 2:0.

Artikel XVI, onderdeel C (artikel 2:5 van de Algemene douaneregeling)

De aanpassingen van artikel 2:5 zijn zowel inhoudelijk als redactioneel van aard. Artikel 2:5 wordt aangepast om te bewerkstelligen dat de douane ook de persoonlijke bezittingen van bemanningsleden kan controleren. Basis voor een dergelijk controle is voor schepen in de praktijk de IMO/FAL 4, ook wel de Personal Effects List (PEL) genoemd. Met de wijziging van artikel 2:5 wordt de verplichting opgelegd aan gezagvoerders van schepen om de lijst met persoonlijke bezittingen voorhanden te hebben zodat ze deze, op verzoek van de douane, onmiddellijk kunnen tonen. Het voorhanden hebben alsmede het tonen van de lijst kunnen op elektronische wijze plaatsvinden of op papier. Dit in tegenstelling tot de overige gegevens die bedoeld zijn in artikel 2:5. Zo moeten bijvoorbeeld ook de gegevens van de goederen bedoeld in de scheepsvoorradenaangifte (IMO/FAL 3) elektronisch worden aangeleverd.

Artikel XVI, onderdeel D (artikel 2:8 van de Algemene douaneregeling)

Artikel 2:8 heeft zijn uitwerking verloren na de vervanging van artikel 186 van de toepassingsverordening Communautaire douanewetboek en kan vervallen.

Artikel XVI, onderdeel E (artikel 3:13 van de Algemene douaneregeling)

Geen toelichting? PM

Artikel XVI, onderdeel F (artikel 4:10 van de Algemene douaneregeling)

De douane verstrekt alleen een vergunning belanghebbende vrije zone controletype II Schiphol indien het bedrijf is gevestigd binnen het geografische gebied van de vrije zone, zoals deze is aangewezen in artikel 4:10. Vanuit de praktijk is het verzoek gekomen om het geografische gebied uit te breiden zodat aan meerdere belanghebbenden een vergunning vrije zone controletype II kan worden verstrekt.

Artikel XVI, onderdeel G (artikel 6:2 van de Algemene douaneregeling)

In artikel 6:2 zijn wetstechnische aanpassingen aangebracht. Daarnaast wordt de termijn voor het indienen van het douanemanifest bij uitgang verruimd naar drie kalenderdagen na vertrek. De termijn begint te lopen op de dag na het vertrek van het chip of luchtvaartuig. Als bijvoorbeeld een schip op maandag vertrekt, moeten uiterlijk de eerstvolgende donderdag de aangiften ten uitklaring worden ingediend. In uitzonderingssituaties kan de inspecteur afwijken van de termijn van 3 kalenderdagen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan situaties waarbij de termijn eindigt op een nationale feestdag in het weekend.

Artikel XVI, onderdelen H en I (artikelen 10:4 en 11:5 van de Algemene douaneregeling)

In de afgelopen jaren is een aantal normen in de Adr geïntroduceerd waar nog geen concrete strafbaarstelling aan gekoppeld was. Met de onderhavige wijziging van artikel 10:4 wordt daar alsnog in voorzien.

*Artikel XVI, onderdelen J, J, K en (bijlagen I, **III** en IV van de Algemene douaneregeling)*

De wijziging in de bijlagen I, III en IV houdt verband met het feit dat de douanekantoren Veendam en Amsterdam Corsicaweg zijn gesloten. Verder zijn enkele wijzigingen opgenomen van redactionele en wetstechnische aard.

Artikel XVI, onderdeel M (bijlage VI van de Algemene douaneregeling)

Bijlage VI, de nationale toelichting Enig document, wordt op een aantal punten geactualiseerd als gevolg van en nationale ontwikkelingen op het gebied van praktische uitvoering als gewijzigde communautaire bepalingen.

Artikel XVI, onderdeel N (bijlage IXa van de Algemene Douaneregeling)

In bijlage IXa wordt de term Bericht van lading vervangen door Douanemanifest bij uitgang als gevolg van een wijziging van de benaming van het betreffende bericht.

Artikel XVI, onderdelen O en P (bijlagen X en XI van de Algemene douaneregeling)

In de bijlagen X en XI worden een aantal begunstigde instellingen toegevoegd.

Artikel XV

Artikel XVII, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling accijns)

In de Wet uitwerking autobrief en in Overige fiscale maatregelen 2012 worden enkele artikelen in de Wet op de accijns vernummerd. Als gevolg hiervan wordt de verwijzing hiernaar in artikel 1 van de Uitvoeringsregeling accijns aangepast.

Artikel XVII, onderdeel B (artikel 30 van de uitvoeringsregeling accijns)

Artikel X, onderdeel D, van Overige fiscale maatregelen 2012 beoogt de vrijstelling van accijns voor halfzware olie van GN-code 2710 1921 (kerosine) gebruikt als motorbrandstof ten behoeve van binnenlandse commerciële vluchten opnieuw in te voeren. In verband hiermee wordt voorzien om artikel 21 van het Uitvoeringsbesluit accijns te laten vervallen. Als gevolg daarvan voorziet deze wijziging er in om artikel 30 van de Uitvoeringsregeling accijns te laten vervallen.

Artikel XVII, onderdeel C (artikel 35f van de uitvoeringsregeling accijns)

Artikel X, onderdeel E, van Overige fiscale maatregelen 2012 beoogt de mogelijkheid tot teruggaaf van accijns voor andere minerale oliën dan halfzware olie van GN-code 2710 1921 gebruikt als motorbrandstof ten behoeve van binnenlandse commerciële vluchten opnieuw in te voeren. In verband hiermee moet de voorwaarde in artikel 35f, derde lid, onderdeel b, van de Uitvoeringsregeling accijns vervallen. Deze wijziging voorziet daarin. Ter wille van de leesbaarheid wordt het huidige derde lid van artikel 35f gesplitst in een herzien derde en een nieuw vierde lid.

Artikel XVII, onderdeel D (artikel 35k van de uitvoeringsregeling accijns)

Het huidige artikel 35k van de Uitvoeringsregeling accijns stelt voorwaarden aan een verzoek om teruggaaf van accijns als bedoeld in artikel 71h van de Wet op de accijns. Het betreft de mogelijkheid van een gedeeltelijke teruggaaf van accijns voor E85 (mengsel van benzine met 70-85% bio-ethanol) ter compensatie van de lagere energie-inhoud van E85 ten opzichte van die van benzine, het product waarvan het accijnstarief van toepassing is. Artikel XXIV, onderdeel C, van de Wet uitwerking autobrief voorziet in herziening van artikel 71h van de Wet op de accijns. Een gedeeltelijke teruggaaf van accijns wordt mogelijk voor alle duurzaam geproduceerde biobrandstoffen, die worden gebruikt als motorbrandstof in het wegverkeer en waarvan de energie-inhoud lager is dan die van de gelijkwaardige motorbrandstof waarvan het accijnstarief van toepassing is. Als gevolg hiervan wordt artikel 35k van de Uitvoeringsregeling accijns herzien, waarin nadere voorwaarden worden gesteld aan het verzoek om teruggaaf van accijns.

Artikel XVIII

Artikel XVIII, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Ingevolge de Fiscale vereenvoudigingswet 2010 is artikel 30f, vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR) met ingang van 1 januari 2010 vervallen, onder vernummering van het vijfde en zesde lid van dat artikel tot vierde en vijfde lid. Ingevolge de Wet ter voorkoming witwassen en financiering van terrorisme is artikel 52a van de AWR met ingang van 1 augustus 2008 vervallen. De verwijzingen naar beide hiervoor genoemde bepalingen in artikel 1, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 (hierna: UR AWR 1994), dat overigens nooit uitwerking heeft gegeven aan de genoemde bepalingen, zijn destijds ten onrechte niet verwijderd. Thans worden deze omissies hersteld. In samenhang met het per 1 januari 2012 vervallen van artikel 43b van de UR AWR 1994 vervalt voorts in artikel 1 van de UR AWR 1994 de verwijzing naar artikel 53 van de AWR, de bepaling waar artikel 43b van de UR AWR 1994 tot genoemde datum op is gebaseerd.

Artikel XVIII, onderdeel B (artikel 24 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

In het met ingang van 1 januari 2012 in de UR AWR 1994 in te voegen artikel 24a wordt geregeld dat een verzoek om een voorlopige aanslag inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting of een verzoek om herziening van een dergelijke voorlopige aanslag elektronisch moet worden gedaan, ingeval het verzoek wordt gedaan door een administratieplichtige als bedoeld in artikel 52, tweede lid van de AWR, tenzij deze administratieplichtige geen binnenlands belastingplichtige is. De verplichting om elektronisch te verzoeken om een voorlopige aanslag of herziening van een voorlopige aanslag geldt voor voorlopige aanslagen die betrekking hebben op belastingtijdvakken die op of na 1 januari 2012 aanvangen. Voor de indiening van het elektronische verzoek of herzieningsverzoek dient gebruik te worden gemaakt van het standaardformulier dat de Belastingdienst voor dat doel beschikbaar heeft gesteld.

Artikel XVIII, onderdeel C (artikel 40 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

De wijziging van artikel 40 van de UR AWR 1994 betreft een redactionele aanpassing.

Artikel XVIII, onderdeel D (artikel 43b van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Ingevolge de Fiscale verzamelwet 2011 worden aan artikel 10.8 van de Wet IB 2001 met ingang van 1 januari 2012 delegatiebevoegdheden toegevoegd op basis waarvan in artikel 22 van

het UBIB 2001 per 1 januari 2012 bepalingen worden opgenomen omtrent de wijze en het uiterste moment waarop de in dat artikel bedoelde administratieplichtigen de in dat artikel bedoelde gegevens en inlichtingen eigener beweging aan de inspecteur dienen aan te leveren. De wijze en het moment waarop de gegevensverstrekking dient plaats te vinden, is momenteel nog geregeld in artikel 43b van de UR AWR 1994. Tegelijkertijd met het opnemen van voornoemde bepalingen in artikel 22 van het UBIB 2001 dient artikel 43b van de UR AWR 1994 te vervallen.

Artikel XVIII, onderdeel E (artikel 43c van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

De wijzigingen in artikel 43c, eerste lid, onderdeel g, onder 2° en 4°, en onderdeel ab, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 hangen samen met het samengaan van de Inspectie Verkeer en Waterstaat en de VROM-inspectie in de Inspectie Leefomgeving en Transport met ingang van 1 januari 2012.

Bij de regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 26 april 2011 tot wijziging van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003, de Algemene douaneregeling en de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES in verband met enkele aanpassingen van de organisatie en het besturingsmodel van de Belastingdienst (Stcrt. 2011, 7685) is reeds in een aantal regelingen tot uitdrukking gebracht dat de Belastingregio's en de FIOD als gevolg van de wijziging van het besturingsmodel van de Belastingdienst niet langer onder leiding staan van een voorzitter van het managementteam, maar onder leiding staan van een directeur. Artikel 43c, eerste lid, onderdelen h en i, en tweede lid, tweede volzin, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 zijn daarbij abusievelijk niet meegenomen. Thans wordt deze omissie hersteld.

De wijzigingen in artikel 43c, eerste lid, onderdelen j en k, en derde lid, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 vloeien voort uit het feit dat de verwijzing naar de zogenoemde Rentebase in de desbetreffende bepalingen achterhaald is. Inmiddels kent de Belastingdienst voor wat betreft rekeningbeheer systemen als bijvoorbeeld Fi-base en vastgiro. Bij de wijziging van genoemde onderdelen j en k wordt voor een wat meer abstracte beschrijving van de bestanden ten behoeve van rekeningenbeheer gekozen. De aanpassing van het derde lid van genoemd artikel betreft een uit het voorgaande voortvloeiende technische aanpassing.

De wijziging in artikel 43, eerste lid, onderdeel z, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 hangt samen met de naamswijziging van Voedsel en Waren Autoriteit in Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit.

Artikel XVIII, onderdeel F (artikel 43d van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

De wijziging van artikel 43d van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 is een gevolg van de verlettering van artikel 43c, eerste lid, onderdeel ab, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 tot onderdeel aa met ingang

van 1 januari 2011 (Stcrt. 2010, 21111). Bij de laatstgenoemde aanpassing is de verwijzing naar die bepaling in artikel 43d van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 abusievelijk niet aangepast. Met deze wijziging wordt die omissie hersteld met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011.

Artikel XIX

Artikel XIX, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

Met de wijziging van artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 (hierna: URBD 2003) vervalt met ingang van 1 januari 2012 de in dat artikel opgenomen verwijzing naar artikel 53 van de AWR. Deze verwijzing is in het verleden opgenomen in verband met artikel 18 van de URBD 2003. De grondslag voor dit artikel is echter niet gelegen in artikel 53 van de AWR, maar in artikel 3 van de AWR. De verwijzing naar artikel 53 van de AWR kan derhalve vervallen.

Artikel XIX, onderdeel B (artikel 13a van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

Ingevolge de Geefwet worden de bepalingen over het aanmerken en het niet langer aanmerken van een instelling als algemeen nut beogende instellingen (anbi) met ingang van 1 januari 2012 overgeheveld van artikel 6.33 van de Wet inkomstenbelasting 2001 naar het per die datum in de Algemene wet inzake rijksbelastingen in te voegen artikel 5b. In laatstgenoemd artikel is per dezelfde datum tevens een regeling opgenomen voor het aanmerken en het niet langer aanmerken van een instelling als culturele instelling. In verband met genoemde wetswijzigingen wordt de desbetreffende verwijzing in artikel 13a van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 aangepast.

Artikel XIX, onderdeel C (artikel 20 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

De aanpassing van artikel 20 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 betreft een naamswijziging van de in het eerste lid, onderdeel f, onder 5°, van dat artikel genoemde instelling.

Artikel XIX, onderdeel D (bijlage van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

Met de wijziging van de bijlage van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 wordt deze bijlage aangepast aan de opheffing van een viertal gemeenten en de instelling van de nieuwe gemeente Hollands Kroon.

Artikel XX

Artikel XX, onderdelen A, B en C (artikelen 1, 7 en 14 van de Uitvoeringsregeling WOB financiën)

Bij de regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 16 juni 2011 tot wijziging van enige fiscale uitvoeringsregelingen en van enige overige uitvoeringsregelingen (Stcrt. 2011, 11029), is in de artikelen 1, 7 en 14 van de Uitvoeringsregeling Wob Financiën de tot dan toe daarin opgenomen verwijzing naar het Team Juridische Zaken abusievelijk vervangen door een verwijzing naar het cluster Beleid. Dit had een verwijzing moeten worden naar het cluster Bedrijf. Met de onderhavige wijziging van de genoemde artikelen wordt alsnog de juiste verwijzing opgenomen.

Daarnaast is van de gelegenheid gebruikgemaakt om in artikel 1, onderdeel m, van de Uitvoeringsregeling Wob Financiën een redactionele verbetering aan te brengen.

Artikel XXI

Artikel XXI, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

De aanvulling van artikel 1, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (hierna: UR IW 1990) houdt verband met artikel 1cbis van de UR IW 1990, dat met ingang van 1 januari 2012 een invulling vormt van de per die datum in artikel 18, vijfde lid, van de IW 1990 op te nemen delegatiebepaling.

Artikel XXI, onderdeel B (hoofdstuk IBis van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Met de invoeging van hoofdstuk IBis in de UR IW 1990 wordt uitvoering gegeven aan de in Overige fiscale maatregelen 2012 getroffen maatregelen in het kader van de acties op basis van voertuigherkenning of automatische nummerplaatherkenning (ANPR-acties). Het ingevolge Overige fiscale maatregelen 2012 per 1 januari 2012 in de IW 1990 op te nemen artikel 18, vijfde lid, bevat een delegatiebepaling op grond waarvan de mogelijkheid tot gerechtelijke bewaargeving als bedoeld in artikel 446 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering nader wordt ingevuld. Het bedrag aan belastingschuld waarboven de belastingdeurwaarder van deze mogelijkheid gebruik kan maken, bedraagt volgens het per 1 januari 2012 in te voegen artikel 1cbis van de UR IW 1990 € 1500.

Opgemerkt wordt dat de mogelijkheid tot gerechtelijke bewaargeving een bevoegdheid is en blijft van de deurwaarder. Hij besluit alleen tot toepassing indien dit voor het behoud van de in beslaggenomen zaken redelijkerwijze noodzakelijk is.

Artikel XXI, onderdelen C, D en E (artikelen 1f, 1h en 4 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

De wijziging van de artikelen 1f en 4 van de UR IW 1990 en de invoeging van artikel 1h in die regeling vormen een uitwerking van de in Overige fiscale maatregelen 2012 opgenomen aanpassing van de conserverende aanslagregeling inzake pensioen/lijfrente, aanmerkelijk belang en kapitaalverzekering eigen woning bij emigratie. In het verlengde van de aanpassing van artikel 26 van de IW 1990 aan de vrijverkeerbepalingen van het EU-recht, vervalt het schriftelijke verzoek

om kwijtschelding in EU-situaties of daarmee gelijkgestelde landen. Dit wordt geregeld door aan de artikelen 1f (pensioen/lijfrete) en 4 (aanmerkelijk belang) van de UR IW 1990 een lid toe te voegen waarin wordt geregeld dat in situaties waarin de belastingschuldige op het moment van de handeling die tot beëindiging van het uitstel van betaling leidt, in een lidstaat van de Europese Unie of in Noorwegen, IJsland of Liechtenstein woont, geen schriftelijk verzoek hoeft te worden gedaan om in aanmerking te komen voor kwijtschelding. Hetzelfde wordt in het nieuwe artikel 1h van de UR IW 1990 geregeld voor de kapitaalverzekering eigen woning. Het gaat hierbij uitsluitend om situaties waarin kwijtschelding wordt verleend omdat de heffing ter zake van eenzelfde belastbaar feit in een binnenlandse situatie lager zou hebben uitgepakt.

Artikel XXI, onderdelen F en G (artikelen 12 en 14 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

De wijziging van de artikelen 12, tweede lid, onderdeel d, en 14, eerste lid, onderdeel c, van de UR IW 1990 is van technische aard en heeft betrekking op de berekeningswijze van het voor de kwijtscheldingsregeling in aanmerking te nemen vermogen, onderscheidenlijk de in aanmerking te nemen betalingscapaciteit.

Bij de vaststelling van het vrij te laten deel van bank- en/of giro-saldi geldt als uitgangspunt dat iemand genoeg liquiditeit moet hebben om een maand in zijn levensonderhoud te voorzien. Voor de woon- en zorgkosten geldt daarbij specifiek dat iemand op elk moment van de maand in staat moet zijn om zijn bruto-woon-/zorgkosten te betalen, dus zonder rekening te houden met de huur-, woonkosten- en zorgtoeslag. Het is immers mogelijk dat de betrokken toeslag op een later moment wordt ontvangen dan het moment waarop de woon- en zorgkosten moeten worden betaald. De vermogenstoets verschilt hierin van de toets met betrekking tot de betalingscapaciteit. Voor de bepaling van de betalingscapaciteit wordt uitgegaan van de gemiddelde inkomsten en uitgaven gedurende een periode van twaalf maanden, zodat een toets op de netto-lasten in de rede ligt.

De tot 1 januari 2012 geldende tekst van artikel 12, tweede lid, onderdeel d, van de UR IW 1990, dat betrekking heeft op de vermogenstoets, verwijst voor de vaststelling van de hoogte van de woon- en zorgkosten naar de uitgaven die voor de berekening van het netto-bestedbare inkomen in aanmerking worden genomen (artikel 15 van de UR IW 1990). Dit leidt tot onduidelijkheid aangezien bij de bepaling van het netto-bestedbare inkomen de ontvangen huur-, woonkosten- dan wel zorgtoeslag wel meetelt. Hoewel in de praktijk door de ontvanger al wordt gehandeld naar de strekking van artikel 12, tweede lid, onderdeel d, van de UR IW 1990, wordt ervoor gekozen om de tekst op dit punt te verduidelijken. Dit gebeurt door in genoemd artikel expliciet de ontvangen huur-, woonkosten- of zorgtoeslag buiten beschouwing te laten.

Voor de berekening van het netto-bestedbare inkomen, bedoeld in artikel 14, van de UR IW 1990, wordt de ontvangen huur-, woonkosten- en zorgtoeslag onbedoeld tot de inkomsten gerekend. Net als bij de vermogenstoets geldt dat in de praktijk door de ontvanger al wordt gehandeld naar de strekking van de regeling, maar dat ervoor gekozen wordt om de tekst op dit punt te verduidelijken. Dit gebeurt door in artikel 14, eerste lid, onderdeel c, van de UR IW 1990 een nieuw onderdeel in te voegen waarin wordt geregeld dat de ontvangen huur-, woonkosten- of

zorgtoeslag buiten beschouwing blijft bij de berekening van het netto-bestedbare inkomen. Hiervoor wordt onderdeel 8° gebruikt. Het tot 1 januari 2012 geldende onderdeel 8° komt bij regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 17 december 2008 tot wijziging van enige fiscale uitvoeringsregelingen (Stcrt. 2008, 253) met ingang van 1 januari 2012 namelijk te vervallen.

Artikel XXI, onderdeel H (artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 15, eerste lid, onderdeel f, van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 is het bedrag opgenomen dat bij de vaststelling van de betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11 van de Invorderingswet 1990, in aanmerking mag worden genomen als uitgave voor het houden van kostgangers. Dit bedrag wordt per 1 januari 2012 geactualiseerd.

Artikel XXI, onderdeel I (artikel 16 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 16, tweede lid, van de UR IW 1990 is het bedrag van de AOW-tegemoetkoming opgenomen als onderdeel van de kosten van bestaan voor belastingschuldigen van 65 jaar of ouder. Dit bedrag, dat is gebaseerd op de tegemoetkoming, bedoeld in de Wet mogelijkheid koopkrachttegemoetkoming oudere belastingplichtigen, wordt aangepast aan de krachtens die wet bijgestelde bedragen. In 2011 was het bedrag € 18,23 voor alleenstaanden en voor gehuwden waarvan een van de echtgenoten jonger dan 65 jaar is en € 36,46 voor gehuwden die beiden 65 jaar of ouder zijn. In 2012 wordt dit € 18,79, onderscheidenlijk € 37,58.

Artikel XXI, onderdeel J (artikel 28 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

PM

Artikel XXII

Artikel XXII (bijlage 4 van de Uitvoeringsregeling instructie waardebeoordeling Wet waardering onroerende zaken)

Uit een in 2009 uitgevoerd onderzoek naar het vertrouwen van belanghebbenden in de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) is naar voren gekomen dat het taxatieverslag de belanghebbende niet altijd overtuigt. Daarom is de Waarderingskamer eind 2009 samen met dienstverleners begonnen met een pilot om de mogelijkheden van een gemoderniseerd, meer overtuigend taxatieverslag woningen te onderzoeken. Ook is de afdeling communicatie van de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) betrokken bij de totstandkoming van dit model taxatieverslag woningen. De wijziging van het model taxatieverslag betreft vooral het toevoegen van extra, toelichtende informatie aan het taxatieverslag. In de pilot is het nieuwe model taxatieverslag zeer gunstig ontvangen, reden om het model zoals dat is opgenomen in bijlage 4 van de Uitvoeringsregeling instructie waardebeoordeling Wet waardering onroerende zaken te vervangen door dit nieuwe model.

Artikel XXI

Artikel XXIII, onderdelen A, B en C (artikel 1 en hoofdstukken II en IV van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag)

In de hoofdstukken II en IV van de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag (UR WBM) zijn nadere regels opgenomen met betrekking tot de in de Wet belastingen op milieugrondslag opgenomen grondwaterbelasting en afvalstoffenbelasting. Ingevolge het Belastingplan 2012 vervallen deze belastingen per 1 januari 2012. In de onderdelen B en C van artikel XXIII is daarom geregeld dat de hoofdstukken II en IV van de UR WBM per die datum vervallen. In onderdeel A zijn ook de desbetreffende delegatiegrondslagen en een definitie die overbodig wordt door het vervallen van de afvalstoffenbelasting verwijderd uit artikel 1 van de UR WBM. Het Belastingplan 2012, artikel XXXVIc, eerste lid, voorziet in een overgangsregeling voor de toepassing van de vrijstelling van grondwaterbelasting voor bronbemaling bij bouwprojecten of proefonttrekkingen, ingeval de onttrekking voorduurt na 31 december 2011. Voor dergelijke situaties blijven de administratieve verplichtingen ingevolge artikel 11 van de Wet belastingen op milieugrondslag en de daarop gebaseerde bepalingen onverkort van toepassing voor de volledige periode van de onttrekking van het grondwater. Dit geldt dus mede voor de administratieve verplichtingen zoals deze tot en met 31 december 2011 zijn opgenomen in artikel 3 van de UR WBM. Ingevolge het Belastingplan 2012 vervallen per 1 januari 2013 ook de belasting op leidingwater en de verpakkingenbelasting. De daarmee samenhangende aanpassingen van de UR WBM zullen worden geregeld bij het in 2012 te nemen besluit tot aanpassing van de UR WBM per 1 januari 2013.

Artikel XXIV

Artikel XXIV, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Omdat in de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: UR Awir) regels worden opgenomen met betrekking tot de uitvoering van artikel 2a van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, wordt artikel 1 van de UR Awir uitgebreid met een verwijzing naar genoemd artikel 2a.

Artikel XXIV, onderdeel B (artikel 4 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Ingevolge Overige fiscale maatregelen 2012 wordt de zogenoemde 10%-regeling per 1 januari 2012 afgeschaft. Omdat artikel 4 van de UR Awir ziet op de uitvoering van de 10%-regeling, kan dit artikel komen te vervallen.

Artikel XXIV, onderdeel C (artikel 8 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Op het moment dat bezwaar of beroep tegen de terugvorderingsbeschikking of een verzoek om herziening van de terugvorderingsbeschikking wordt ingediend, wordt thans door de Belastingdienst/Toeslagen automatisch uitstel van betaling voor het te betalen bedrag verleend. Gevolg van dit zogenoemde ongetoetst verlenen van uitstel van betaling door de Belastingdienst/Toeslagen is dat in gevallen waarin fraude of een vermoeden van fraude met betrekking tot een toeslag aan het licht komt, de betrokken persoon door het aantekenen van bezwaar, beroep of een herziening tegen de terugvorderingsbeschikking tijd kan 'kopen'. Daarmee neemt het invorderingsrisico voor de Belastingdienst/Toeslagen toe omdat de betrokken persoon die tijd kan benutten om verhaalsmaatregelen onmogelijk te maken. In navolging van de wettelijke maatregelen gericht op fraude-aanpak, wordt het ongetoetst verlenen van uitstel van betaling in geval van bezwaar omgevormd tot een regeling waarin de Belastingdienst/Toeslagen een uitstelverzoek kan afwijzen als hij daar goede redenen voor aanwezig acht. Hiermee wordt het uitstelbeleid in lijn gebracht met de fiscaliteit, waar de ontvanger nu al de mogelijkheid heeft om een uitstelverzoek af te wijzen als daar aanleiding toe is.

Artikel XXIV, onderdeel D (artikel 9a van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Artikel 6 van Verordening (EG) nr. 987/2009 bepaalt dat als er sprake is van een dispuut over de bevoegdheid ter zake van de verstrekking van een uitkering, een voorlopig bevoegd orgaan in een lidstaat wordt aangewezen dat voorlopige betalingen gaat verrichten, zodat de belanghebbende op een sociaal zekerheidstelsel is aangesloten. Als naderhand besloten wordt dat het orgaan van een andere lidstaat bevoegd is, wordt dat orgaan met terugwerkende kracht verplicht een uitkering te verstrekken krachtens artikel 6 van de genoemde verordening. Het kan dus voorkomen dat de Belastingdienst/Toeslagen retroactief (dat wil zeggen: met terugwerkende kracht) bevoegd wordt verklaard ter zake van het uitbetalen van een toeslag.

De belanghebbende zal in dat geval geen aanvraag hebben gedaan in de zin van artikel 15 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: Awir). Om de Awir in overeenstemming te brengen met artikel 6 van de genoemde verordening, wordt in artikel 9a, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling Awir geregeld dat de belanghebbende geacht wordt tijdig een aanvraag te hebben gedaan.

Ook geeft het retroactief bevoegd kunnen worden van de Belastingdienst/Toeslagen aanleiding tot een aanvullende regeling met betrekking tot de beslistermijnen die gelden in de Awir voor beschikkingen op grond van de artikelen 19 en 21 en op basis van artikel 5a, onderdeel a, van de UR Awir. Deze termijnen zijn namelijk gekoppeld aan het berekeningsjaar van de tegemoetkoming. Dit betekent dat de beslistermijnen voor het toekennen en het herzien worden verlengd met de periode waarover de Belastingdienst/Toeslagen met terugwerkende kracht het bevoegde orgaan wordt. Zonder verlenging van deze termijnen zou het voor de Belastingdienst/Toeslagen problematisch kunnen zijn om binnen de wettelijke termijn tot een

afgewogen beslissing te komen. Daarnaast zou het zelfs mogelijk zijn dat er, zonder dat de Belastingdienst/Toeslagen daar zelf invloed op kan uitoefenen, een dwangsom wordt verbeurd als bedoeld in afdeling 4.1.3.2 van de Algemene wet bestuursrecht. De termijn waarbinnen de belanghebbende kan verzoeken om een herziening in zijn voordeel wordt verlengd met dezelfde periode.

De per 1 januari 2012 eveneens in artikel 9a van de Uitvoeringsregeling Awir op te nemen verlenging van de in artikel 27 van de Awir genoemde termijn heeft betrekking op de rente. Zonder deze termijnverlenging zou zowel de renteberekening in het voordeel van de belanghebbende als de renteberekening in het nadeel van de belanghebbende zich over een oneigenlijk lange periode uitstrekken waarbij geen rekening wordt gehouden met de voorlopige betalingen die de belanghebbende van het voorlopig bevoegde orgaan heeft ontvangen.

Artikel XXV

Artikel XXV (de Uitvoeringsregeling Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

Een aantal bepalingen in het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 (hierna: Bvdb 2001) vindt nadere uitwerking in de Uitvoeringsregeling Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 (hierna: URBvdb 2001). De in dat kader in de URBvdb 2001 opgenomen bepalingen worden met ingang van 1 januari 2012 evenwel opgenomen in het Bvdb 2001 zelf. Ook de thans nog in de URBvdb 2001 opgenomen overgangsbepalingen hebben inmiddels hun belang verloren. Daarom kan de URBvdb 2001 per 1 januari 2012 in haar geheel vervallen.

Artikel XXIV

Artikel XXVI, onderdeel B (artikel 6.7 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

De in de Belastingwet BES in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel w, opgenomen vrijstelling van algemene bestedingsbelasting betreft prestaties, voor zover en derhalve in de mate waarin, die prestaties – of een deel daarvan – worden verricht voor projecten die in het kader van onderlinge hulp of ontwikkelingshulp voor rekening komen van de in genoemd artikel genoemde donoren. In artikel 6.7, achtste lid, van deze regeling zijn daartoe een aantal voorwaarden gesteld. De vrijstelling kan alleen toepassing vinden nadat de desbetreffende ondernemer die de vrijstelling wil toepassen, daartoe bij de inspecteur een verzoek heeft gedaan. Het verzoek moet worden onderbouwd met bescheiden waaruit duidelijk blijkt dat de vrij te stellen prestatie kwalificeert als een in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel w, van de Belastingwet Bes, omschreven prestatie. Uit de bescheiden zal dus moeten blijken de aard van het project, de status van de donor die het project (deels) financiert, alsmede voor welk deel de vrij te stellen prestatie (s) voor rekening van die donor komt. De beslissing van de inspecteur kan zich uitstrekken tot één prestatie of tot meerdere prestaties die de ondernemer een dergelijk ontwikkelingshulpproject verricht.

Artikel XXVI, onderdeel C (artikel 6.16 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Met ingang van 1 januari 2012 is in artikel 6.17, derde lid, Belastingwet BES, een regeling opgenomen ter zake van de invoer van accijnsgoederen. Daardoor heeft het onderhavige artikel 6.16. zijn belang verloren en vervalt dit artikel.

Artikel XXVI, de onderdelen A en D (de artikelen 1.1 en 8.4a van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Per 1 januari 2011 is onder meer de Belastingwet BES voor Caribisch Nederland in werking getreden, gelijktijdig met uitvoeringsregelingen en uitvoeringsbesluiten. Hierbij is destijds nog geen invulling gegeven aan de in artikel 8.19, onderdeel a, van de Belastingwet BES opgenomen mogelijkheid om bij ministeriële regeling nadere regels te geven ter uitvoering van de Wet loonbelasting BES. In onderhavige regeling vindt dit alsnog plaats. Hierbij wordt materieel aangesloten bij de regeling zoals deze gold onder de oude systematiek (artikel 3 van de gezamenlijke beschikking AOV / AWW en loonbelasting 1976). Met deze aanpassing is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2011, het moment van inwerkingtreding (van artikel 8.19) van de Belastingwet BES.

De maatregel houdt in dat een werknemer om een beschikking vermindering loonbelasting bij de inspecteur kan verzoeken. Dit verzoek kan worden ingediend als het op grond van de Wet inkomstenbelasting BES te betalen bedrag aan belasting en voor zover van toepassing, de premies ouderdomsverzekering, weduwen- en wezenverzekering en zorgverzekering, op de aanslag inkomstenbelasting vermoedelijk USD 560 of een vierde lager zal zijn dan de van hem over het betreffende jaar in te houden loonbelasting. De inspecteur stuurt zowel de werknemer als de inhoudingsplichtige een afschrift van de beslissing op dit verzoek. Vanaf het moment dat de inhoudingsplichtige de originele beschikking van de werknemer ontvangt dient hij hier rekening mee te houden bij de bepaling van het per tijdvak in te houden bedrag aan loonbelasting. De beschikking is niet meeneembaar naar een andere inhoudingsplichtige. Op het moment dat de werknemer van werkgever wisselt dient hij derhalve een nieuwe beschikking aan te vragen als hij ook de nieuwe werkgever een vermindering van de in te houden loonbelasting wil laten toepassen.

Artikel XXV

Artikel XXVII, onderdeel A (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling investeringsaftrek Aruba, Curacao, Sint-Maarten en de BES eilanden 2010)

De wijziging van artikel 3 van de Uitvoeringsregeling investeringsaftrek Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de BES eilanden 2010 houdt verband met de jaarlijkse aanpassing van de energie-investeringsaftrekregeling.

Artikel XXVII, de onderdelen B en C (artikelen 5 en 10 van de Uitvoeringsregeling investeringsaftrek Aruba, Curacao, Sint-Maarten en de BES eilanden 2010)

De wijzigingen van de artikelen 5 en 10 van de Uitvoeringsregeling investeringsaftrek Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de BES eilanden 2010 houden verband met de openstelling van de elektronische weg voor de aanmelding van de aangegane verplichtingen en de gemaakte voortbrengingskosten zoals nader is toegelicht in het algemene deel van de toelichting.

Artikel XXVI

Artikel XXVIII (inwerkingtreding)

De regeling treedt ingevolge artikel XXVIII in werking met ingang van 1 januari 2012.

Ingevolge onderdeel a werkt artikel I, onderdeel A, terug tot en met 1 januari 2005, zijnde de datum waarop de omissie is ontstaan.

Artikel I, onderdeel C, werkt ingevolge onderdeel b terug tot en met 1 januari 2010. Dit houdt verband met de datum (1 januari 2010) waarop de pSN en pSAN zijn opgevolgd door de SVNL en de SKNL.

Ingevolge onderdeel c werkt artikel I, onderdelen B en L, terug tot en met 1 januari 2011, gelet op het bepaalde in artikel 29, tweede lid, van het nieuwe belastingverdrag met Zwitserland voor de uitwisseling van inlichtingen (Trb. 2010, 98).

*Artikel **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.** werkt ingevolge onderdeel d terug tot en met 1 januari 2011. De reden is terug te vinden in de toelichting.*

Zoals toegelicht in deze toelichting, hangt artikel XIII, onderdeel A, samen met de per 1 juli 2011 gewijzigde btw-heffing op het privégebruik van de auto van de zaak. Daarom werkt dit onderdeel terug tot en met 1 juli 2011.

bovenstaande opsomming is nog niet helemaal compleet (en ook niet helemaal consistent)

*De Staatssecretaris van Financiën,
F.H.H. Weekers*

**BIJLAGE BIJ HET ARTIKEL XXII OP DE VERVANGING VAN BIJLAGE 4 IN DE
UITVOERINGSREGELING INSTRUCTIE WAARDEBEPALING WET WAARDE ONROERENDE
ZAKEN.**

Bijlage 4

Model taxatieverslag woningen

Locatie woning

Straatnaam

Foto getaxeerde woning

Huisnummer

Postcode

Woonplaats

.....*1

WOZ-objectnummer

Waardepeildatum 1 januari 20 . .

Toestandspeildatum 1 januari 20 . .

Vastgestelde WOZ-waarde: € (waardepeildatum 1 januari 20 . .)

Vorige vastgestelde WOZ-waarde: € (waardepeildatum 1 januari 20 . .)

Verandering van de WOZ-waarde: %

Over de waardepeildatum | Als wij de WOZ-waarde van uw woning taxeren, kijken wij naar de verkoopprijzen die betaald zijn rond de waardepeildatum. Deze waardepeildatum ligt in het verleden. Dit geeft ons de gelegenheid om de verkoopprijzen zorgvuldig te analyseren. Wij gebruiken daarbij in ieder geval alle verkoopprijzen in het jaar vóór de waardepeildatum en de verkoopprijzen in het jaar daarna. Natuurlijk houden wij rekening met de ontwikkeling van de prijzen in deze periode. Als er weinig verkoopprijzen beschikbaar zijn, gebruiken wij ook oudere marktgegevens.

Over de toestandspeildatum | In de meeste gevallen zijn de toestandspeildatum en de waardepeildatum dezelfde datum. Wij kijken naar de eigenschappen (grootte, omgevingsfactoren, technische kwaliteit, onderhoud) op die datum. Als u echter in het jaar na de waardepeildatum uw woning heeft verbouwd (of uw woning nieuw gebouwd is), kijken wij naar de eigenschappen van de woning (de toestand) op de toestandspeildatum. De toestandspeildatum is dan 1 januari van het jaar waarvoor de waarde wordt vastgesteld.

Objectgegevens

Type woning:

Onderdelen	Bouwjaar	Oppervlakte (m ²)	Inhoud (m ³)*2
.			
.			
.			
.			
.			

Type woning | In de WOZ-administratie is vastgelegd wat het woningtype van uw woning is. In de Fotowijzer woningen (uitgave NVM, VastgoedPro, VBO, VNG en Waarderingskamer) zijn de verschillende woningtypen gedefinieerd. Dit gegeven gebruiken wij om woningen onderling te vergelijken.

Onderdelen | Om een beter beeld te schetsen van de te taxeren woning, wordt uw woning omschreven in onderdelen zoals woning, uitbouw en garage. Door deze onderdelen te onderscheiden, is het eenvoudiger om overeenkomsten en verschillen tussen woningen te herkennen (bijvoorbeeld woningen met een garage, woningen met een extra uitbouw).

Bouwjaar | Het bouwjaar van uw woning is van belang voor een correcte waardebepaling en een correcte vergelijking met andere woningen. Voor deze vergelijking is primair de periode waarin uw huis gebouwd is van belang. Een verschil van een enkel jaar leidt niet direct tot een waardeverschil.

Oppervlakte*³ | Bij het bepalen van de WOZ-waarde vergelijken wij uw woning en andere woningen op basis van de gebruiksoppervlakte. De gebruiksoppervlakte is beschreven in de Nederlandse norm NEN 2580. Voor het meten van de gebruiksoppervlakte van woningen is een praktische meetinstructie beschikbaar die alle taxateurs en makelaars gebruiken (Meetinstructie gebruiksoppervlakte woningen). Bij de gebruiksoppervlakte wordt gemeten binnen de buitenmuren. Om zorgvuldig te kunnen vergelijken meten wij de gebruiksoppervlakte voor alle woningen op dezelfde manier.

Inhoud*⁴ | Bij het bepalen van de WOZ-waarde vergelijken wij uw woning en andere woningen op basis van de bruto-inhoud. De bruto-inhoud is beschreven in de Nederlandse norm NEN 2580. Voor het meten van de bruto-inhoud van woningen is een praktische meetinstructie beschikbaar die alle taxateurs en makelaars gebruiken (Meetinstructie bruto-inhoud woningen). Bij de bruto-inhoud wordt uitgegaan van de buitenmaten van de woning. Om zorgvuldig te kunnen vergelijken meten wij de bruto-inhoud voor alle woningen op dezelfde manier.

Marktgegevens getaxeerde woning

Uw woning is verkocht*⁵

Datum overdracht bij notaris: . . - . . - 20 . .

Verkoopprijs: €

Kadastrale percelen betrokken in deze taxatie

<u>Kadastrale gemeente</u>	<u>Sectie</u>	<u>Perceelnummer</u>	<u>Letter</u>	<u>Indexnummer</u>	<u>Oppervlakte (m²)</u>
.	. .		.		
.	. .		.		

Kadastrale percelen | Elke woning staat op een of meerdere kadastrale percelen. De oppervlakte van uw kadastrale perceel of percelen speelt een rol bij de taxatie. Er kan een reden zijn om hiervan af te wijken. Bijvoorbeeld als er sprake is van appartementsrechten of als een deel van een kadastraal perceel uit water bestaat.

Geselecteerde verkochte woningen

Verkochte woning 1

Straatnaam
Huisnummer
Postcode
Woonplaats

Foto verkochte
woning 1

Verkoopdatum (overdracht bij notaris) 20 . .
 Verkoopprijs €
 waardepeildatum
 Vastgestelde WOZ-waarde € 1 januari 20 . .
 Vorige vastgestelde WOZ-waarde € 1 januari 20 . .

Objectkenmerken

Type woning
 Buurt

Onderdelen	Bouwjaar	Oppervlakte (m²)	Inhoud (m³)*2
.			
.			
.			
.			

Verkochte woning 2

Straatnaam
 Huisnummer
 Postcode
 Woonplaats
 Verkoopdatum (overdracht bij notaris) 20 . .
 Verkoopprijs €
 waardepeildatum
 Vastgestelde WOZ-waarde € 1 januari 20 . .
 Vorige vastgestelde WOZ-waarde € 1 januari 20 . .

Objectkenmerken

Type woning
 Buurt

Onderdelen	Bouwjaar	Oppervlakte (m²)	Inhoud (m³)*2
.			
.			
.			
.			

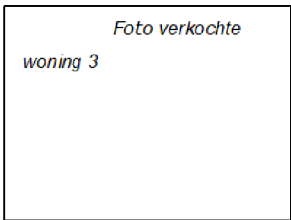
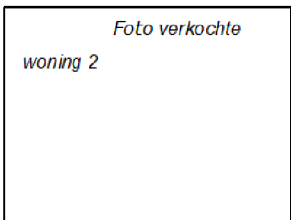
Verkochte woning 3

Straatnaam
 Huisnummer
 Postcode
 Woonplaats
 Verkoopdatum (overdracht bij notaris) 20 . .
 Verkoopprijs €
 waardepeildatum
 Vastgestelde WOZ-waarde € 1 januari 20 . .
 Vorige vastgestelde WOZ-waarde € 1 januari 20 . .

Objectkenmerken

Type woning
 Buurt

Onderdelen	Bouwjaar	Oppervlakte (m²)	Inhoud (m³) *2
------------	----------	------------------	----------------



.....			
.....			
.....			
.....			

Toelichting bij taxatieverslag

Hieronder leest u meer over een aantal taxatiebegrippen en de gang van zaken rondom de taxatie.

Vastgestelde WOZ-waarde | Dit is de officieel door taxateurs getaxeerde marktwaarde van uw woning. Volgens de officiële internationale definitie is de marktwaarde het geschatte bedrag waartegen vastgoed tussen een bereidwillige koper en een bereidwillige verkoper na behoorlijke marketing in een zakelijke transactie zou worden overgedragen op de waardepeildatum. Koper en verkoper zouden daarbij hebben gehandeld met kennis van zaken, prudent en niet onder dwang (bron: International Valuation Standards, IVS).

Modelmatige waardebepaling | Wij moeten alle woningen en andere onroerende zaken elk jaar opnieuw taxeren. Hiervoor gebruiken wij speciale geautomatiseerde systemen. Deze manier van taxeren wordt aangeduid als modelmatige waardebepaling. Niet alleen voor de WOZ-taxaties worden deze systemen voor modelmatige waardebepaling gebruikt, maar ook banken, verzekeraars en makelaars maken gebruik van modelmatige waardebepaling. Het kenmerk van deze systemen is dat een computer hiervoor grote hoeveelheden gegevens over de woningmarkt (zoals verkoopprijzen) analyseert. De geanalyseerde gegevens worden gebruikt om voor alle woningen taxatiewaarden te berekenen. Deze berekening gebeurt met de kenmerken die zijn geregistreerd van alle woningen.

Alle verkoopprijzen gebruikt | Dankzij de computer kunnen wij een getaxeerde woning in feite vergelijken met alle andere woningen in de gemeente. Meer specifiek: met alle woningen in de gemeente waarvan een verkoopprijs beschikbaar is. Bij de taxatie zijn dus veel meer verkoopprijzen gebruikt dan de verkopen die op dit taxatieverslag zijn vermeld.

Vergelijking op basis van objectkenmerken | Om alle woningen met elkaar te kunnen vergelijken, beschikken wij (de taxateur) over heldere informatie om te bepalen in welke mate woningen op elkaar lijken. Dit laatste gebeurt zo veel mogelijk op basis van objectieve kenmerken over de woningen zoals type, grootte van de woning, bouwjaar, ligging en grootte van de kavel. Waar nodig worden ook minder objectieve kenmerken (zoals kwaliteit van de woning, onderhoudstoestand) gebruikt om te vergelijken. Al deze kenmerken worden aangeduid als 'objectkenmerken'. Wij houden deze objectkenmerken steeds actueel. Als wij bijvoorbeeld zien dat een woning is verbouwd, registreren wij direct de nieuwe kenmerken van deze woning.

Verkochte woningen in taxatieverslag | Omdat niet alle verkoopprijzen kunnen worden getoond, hebben wij enkele verkochte woningen geselecteerd. Ter illustratie vindt u de gegevens hiervan in dit taxatieverslag. De vergelijking met de objectkenmerken van deze verkochte woningen illustreert hoe de WOZ-waarde van uw woning aansluit op de verkoopprijs en de WOZ-waarde van die verkochte woningen. In principe kunnen wij u ook een vergelijking met andere verkochte woningen in de gemeente laten zien. Dit leidt steeds tot dezelfde vastgestelde waarde, omdat de computer met behulp van de modelmatige waardebepaling alle mogelijke vergelijkingen al 'doorgerekend' heeft.

Controles | De WOZ-waarden die de computer berekent, worden uitgebreid door ons gecontroleerd en eventueel gecorrigeerd. Soms controleert de taxateur een taxatie ter plaatse door een woning te bekijken. Maar meestal heeft de taxateur alle benodigde gegevens voor zijn controle op kantoor beschikbaar. Over de

resultaten voeren wij ook nog een zogenoemde eindcontrole uit. Hiervoor gebruiken wij controlelijsten (beoordelingsprotocollen) die de Waarderingskamer heeft opgesteld. In deze eindcontrole bekijken wij bijvoorbeeld of:

- de WOZ-waarden aansluiten op de verkoopprijzen;
- de WOZ-waarden aansluiten op de WOZ-waarden op een vorige waardepeildatum;
- de onderlinge waardeverhoudingen logisch zijn.

Als wij een verschil constateren, is dit een signaal om nog eens extra naar de taxatie van die woning te kijken. Overigens is het dan goed mogelijk dat wij constateren dat de taxatie goed is en dat het verschil verklaard kan worden.

Rol Waarderingskamer | De Waarderingskamer controleert als toezichthouder of gemeenten de regels van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) goed uitvoeren. De Waarderingskamer heeft als missie dat zij het vertrouwen in een adequate uitvoering van de Wet WOZ bevordert.

Wij zijn verantwoordelijk voor de kwaliteit van de getaxeerde WOZ-waarde. De Waarderingskamer controleert of wij de kwaliteit van de taxaties zorgvuldig onderzocht hebben, voordat wij de taxaties bekendmaken. Pas nadat dit geverifieerd is, stemt de Waarderingskamer in met het verzenden van de nieuwe WOZ-taxaties.

Nauwkeurigheid van taxaties

De WOZ-waarde is net als iedere taxatie een zo goed mogelijke inschatting van de marktwaarde op een waardepeildatum. Deze taxatie is nooit op de euro nauwkeurig. Ook de betaalde verkoopprijzen zijn namelijk uiteindelijk het resultaat van onderhandelingen tussen koper en verkoper.

*1 Hier wordt een eventuele locatieomschrijving vermeld.

*2 Als de gemeente voor alle gebouwdelen de (gebruiks)oppervlakte gebruikt, kan deze gemeente de kolom 'inhoud' weglaten.

*3 Als de gemeente voor alle gebouwdelen de bruto-inhoud gebruikt, kan deze gemeente deze definitie van (gebruiks-)oppervlakte weglaten.

*4 Als de gemeente voor alle gebouwdelen de gebruiksoppervlakte gebruikt, kan deze gemeente deze definitie van bruto-inhoud weglaten.

*5 Alleen invullen als de woning is verkocht binnen de periode van vijf jaar voor de waardepeildatum tot het moment van het verstrekken van het taxatieverslag.